

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 211

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος
13 Ιουνίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 211/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . . .

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 211/02

Υπόθεση C-200/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2016 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Bank Saderat Iran, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Καταπολέμηση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων ιρανικής τράπεζας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Διαδικασία εκδόσεως της πράξεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως) . . . . .

2

2016/C 211/03

Υπόθεση C-366/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Απριλίου 2016 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Profit Investment SIM SpA, υπό εκκαθάριση, κατά Stefano Ossi κ.λπ. [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Έννοια των «ασυμβίβαστων αποφάσεων» — Αγωγές που δεν έχουν το ίδιο αντικείμενο, στρεφόμενες κατά πλειόνων εναγομένων, κατοίκων διαφορετικών κρατών μελών — Προϋποθέσεις παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας — Ρήτρα απονομής διεθνούς δικαιοδοσίας — Έννοια του όρου «διαφορές εκ συμβάσεως» — Έλεγχος της ανυπαρξίας έγκυρου συμβατικού δεσμού] . . . . .

3

EL

Για λόγους προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας, μερικές από τις πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν τεύχος δεν μπορούν πλέον να κοινοποιηθούν, και συνεπώς μία νέα αυθεντική έκδοση έχει δημοσιευθεί.

2016/C 211/04	Υπόθεση C-689/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Puligienica Facility Esco SpA (PFE) κατά Airgest SpA (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3 — Διαδικασίες προσφυγής — Προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως περί αναθέσεως δημόσιας συμβάσεως την οποία ασκεί προσφέρων του οποίου η προσφορά δεν επελέγη — Αντίθετη προσφυγή του αναδόχου — Εθνικός νομολογιακός κανόνας κατά τον οποίο επιβάλλεται η προηγούμενη εξέταση της αντίθετης προσφυγής και, εφόσον αυτή κριθεί βάσιμη, η απόρριψη ως απαράδεκτης της κύριας προσφυγής χωρίς εξέταση της ουσίας — Συμβατό με το δικαίο της Ένωσης — Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης — Νομική αρχή που έχει διατυπωθεί με απόφαση της ολομέλειας του ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου κράτους μέλους — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει τον δεσμευτικό χαρακτήρα της αποφάσεως αυτής για τα τμήματα του εν λόγω δικαστηρίου — Υποχρέωση του τμήματος που επιλαμβάνεται ζητήματος σχετικού με το δικαίο της Ένωσης, σε περίπτωση διαφωνίας με την απόφαση της ολομέλειας, να παραπέμψει το ζήτημα σε αυτή — Ευχέρεια ή υποχρέωση του τμήματος να υποβάλει αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο)	4
2016/C 211/05	Υπόθεση C-131/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino κατά Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno [Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Κανονισμός (ΕΚ) 565/2002 — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Δασμολογική ποσόστωση — Σκόρδο καταγωγής Αργεντινής — Πιστοποιητικά εισαγωγής — Μη μεταβιβάσιμα δικαιώματα που απορρέουν από πιστοποιητικά εισαγωγής — Καταστρατήγηση — Κατάχρηση δικαιώματος — Προϋποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 4, παράγραφος 3]	5
2016/C 211/06	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-186/14 P και C-193/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 — ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ιταλικής Δημοκρατίας κ.λπ. [Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 3, παράγραφοι 5, 7 και 9 — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Κανονισμός (ΕΚ) 926/2009 — Εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Κίνας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Ζήτημα κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας — Συνεκτίμηση δεδομένων μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας]	6
2016/C 211/07	Υπόθεση C-294/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ADM Hamburg AG κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt [Προδικαστική παραπομπή — Τελωνιακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Κοινοτικός Τελωνιακός Κώδικας — Δασμολογικές προτιμήσεις — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Άρθρο 74, παράγραφος 1 — Προϊόντα καταγωγής δικαιούχου χώρας — Μεταφορές — Ποσότητα αποτελούμενη από μείγμα ακατέργαστου φουνικελαιου καταγωγής διαφόρων χωρών που τυγχάνουν της ίδιας προτιμησιακής μεταχείρισης]	7
2016/C 211/08	Υπόθεση C-315/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marchon Germany GmbH κατά Yvonne Karaszkiwicz [Προδικαστική παραπομπή — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Άρθρο 17, παράγραφος 2 — Αποζημίωση πελατείας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Προσέλκυση νέων πελατών — Έννοια του όρου «νέοι πελάτες» — Πελάτες του αντιπροσωπευόμενου οι οποίοι αγοράζουν για πρώτη φορά εμπορεύματα η διάθεση των οποίων ανατέθηκε στον εμπορικό αντιπρόσωπο]	8
2016/C 211/09	Υπόθεση C-324/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Krajowa Izba Odwoławcza (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Partner Apelski Dariusz κατά Zarząd Oczyszczania Miasta (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Τεχνικές και/ή επαγγελματικές ικανότητες των οικονομικών φορέων — Άρθρο 48, παράγραφος 3 — Δυνατότητα στηρίξεως στις ικανότητες άλλων φορέων — Προϋποθέσεις και λεπτομέρειες εφαρμογής — Χαρακτήρας των δεσμών που υφίστανται μεταξύ του προσφέροντος και των άλλων φορέων — Τροποποίηση της προσφοράς — Ακύρωση και επανάληψη ηλεκτρονικού πλειστηριασμού — Οδηγία 2014/24/ΕΕ)	8

2016/C 211/10	Υπόθεση C-377/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Krajský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová κατά FINWAY κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 7 — Εθνικοί κανόνες που διέπουν τη διαδικασία αφερεγγυότητας — Οφειλές από σύμβαση καταναλωτικής πίστης — Αποτελεσματική δικαστική προσφυγή — Σημείο 1, στοιχείο ε', του παραρτήματος — Δυσανάλογος χαρακτήρας του ποσού αποζημίωσης — Οδηγία 2008/48/ΕΚ — Άρθρο 3, στοιχείο ιβ' — Συνολικό ποσό της πίστωσης — Σημείο I του παραρτήματος I — Ποσό της ανάληψης — Υπολογισμός του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου — Άρθρο 10, παράγραφος 2 — Υποχρέωση ενημέρωσης — Αυτεπάγγελτη εξέταση — Κύρωση)	10
2016/C 211/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-381/14 και C-385/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 [αιτήσεις του Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jorge Sales Sinués κατά CaixaBank SA (C-381/14), και Youssouf Drame Ba κατά Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις συναφθείσες μεταξύ επαγγελματιών και καταναλωτών — Συμβάσεις ενυπόθηκου δανείου — Ρήτρα περί ελάχιστου επιτοκίου — Εξέταση της ρήτρας με σκοπό την αναγνώριση της ακυρότητάς της — Συλλογική αγωγή — Αγωγή παραλείψεως — Αναστολή της εκδίκασης της ατομικής αγωγής με το ίδιο αντικείμενο)	11
2016/C 211/12	Υπόθεση C-397/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Sąd Najwyższy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Polkomtel sp. z o.o. κατά Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 28 — Μη γεωγραφικοί αριθμοί — Πρόσβαση των τελικών χρηστών που κατοικούν εντός του κράτους μέλους του φορέα εκμεταλλεύσεως στις υπηρεσίες που χρησιμοποιούν μη γεωγραφικούς αριθμούς — Οδηγία 2002/19/ΕΚ — Άρθρα 5, 8 και 13 — Εξουσίες και καθήκοντα των εθνικών κανονιστικών αρχών όσον αφορά την πρόσβαση και τη διασύνδεση — Επιβολή, τροποποίηση ή άρση υποχρεώσεων — Επιβολή υποχρεώσεων στις επιχειρήσεις που ελέγχουν την πρόσβαση στους τελικούς χρήστες — Έλεγχος των τιμών — Επιχείρηση χωρίς σημαντική ισχύ στην αγορά — Οδηγία 2002/21/ΕΚ — Επίλυση των διαφορών μεταξύ επιχειρήσεων — Απόφαση της εθνικής κανονιστικής αρχής καθορίζουσα τις προϋποθέσεις συνεργασίας και τους κανόνες τιμολογήσεως για τις υπηρεσίες μεταξύ επιχειρήσεων)	11
2016/C 211/13	Υπόθεση C-441/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dansk Industri (DI), για λογαριασμό της Ajos A/S κατά Succession Karsten Eigil Rasmussen (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Εθνική ρύθμιση αντίθετη προς οδηγία — Δυνατότητα ιδιώτη να ζητήσει να αναγνωριστεί η ευθύνη του Δημοσίου για παραβίαση του δικαιού της Ένωσης — Διαφορά μεταξύ ιδιωτών — Στάθμιση των διαφόρων δικαιωμάτων και αρχών — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Ρόλος του εθνικού δικαστή)	12
2016/C 211/14	Υπόθεση C-460/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Johannes Evert Antonius Massar κατά DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV (Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση νομικής προστασίας — Οδηγία 87/344/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Ελεύθερη επιλογή του δικηγόρου από τον ασφαλισμένο — Δικαστική ή διοικητική διαδικασία — Έννοια — Άδεια που χορηγείται από δημόσιο φορέα σε εργοδότη ενόψει της καταγγελίας συμβάσεως εργασίας)	13
2016/C 211/15	Υπόθεση C-483/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KA Finanz AG κατά Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group (Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση της Ρώμης — Εφαρμοστέο δίκαιο — Διασυνοριακή συγχώνευση — Οδηγία 78/855/ΕΟΚ — Οδηγία 2005/56/ΕΚ — Συγχώνευση δι' απορροφήσεως — Προστασία των πιστωτών — Μεταβίβαση του συνόλου της περιουσίας, ενεργητικού και παθητικού, από την απορροφώμενη στην απορροφώσα εταιρία)	14
2016/C 211/16	Υπόθεση C-522/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sparkasse Allgäu κατά Finanzamt Kempten (Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ρύθμιση κράτους μέλους που επιβάλλει στα πιστωτικά ιδρύματα την υποχρέωση να κοινοποιούν στη φορολογική αρχή πληροφορίες για τα περιουσιακά στοιχεία πελατών που απεβίωσαν, ώστε να εισπραχθεί ο φόρος κληρονομίας — Εφαρμογή της ρύθμισης αυτής στα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο το τραπεζικό απόρρητο απαγορεύει, κατ' αρχήν, μια τέτοια κοινοποίηση)	14

2016/C 211/17	Υπόθεση C-546/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Udine (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κινήθηκε από την Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., υπό εκκαθάριση (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Αφερεγγυότητα — Διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού — Μερική εξόφληση απαιτήσεων ΦΠΑ)	15
2016/C 211/18	Υπόθεση C-556/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 — Holcim (Romania) SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Περιβάλλον — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρα 19 και 20 — Κανονισμός (ΕΚ) 2216/2004 — Άρθρο 10 — Σύστημα καταχώρισης των πράξεων που αφορούν τα δικαιώματα εκπομπής — Ευθύνη λόγω πταίσματος — Άρνηση της Επιτροπής να δημοσιοποιήσει πληροφοριακά στοιχεία και να απαγορεύσει κάθε συναλλαγή επί δικαιωμάτων εκπομπής που φέρονται να έχουν κλαπεί — Ευθύνη άνευ πταίσματος)	16
2016/C 211/19	Υπόθεση C-558/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mimoun Khachab κατά Subdelegación del Gobierno en Álava (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/86/ΕΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Οικογενειακή επανένωση — Προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης — Σταθεροί, τακτικοί και επαρκείς πόροι — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει εκτίμηση με προβολή στο μέλλον σχετικά με την προοπτική διατηρήσεως των οικονομικών πόρων εκ μέρους του συντηρούντος — Συμβατότητα)	16
2016/C 211/20	Υπόθεση C-561/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caner Genc κατά Integrationsministeriet (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ Τουρκίας — Απόφαση 1/80 — Άρθρο 13 — Ρήτρα «standstill» — Οικογενειακή επανένωση — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει νέους αυστηρότερους όρους όσον αφορά την οικογενειακή επανένωση μη οικονομικά ενεργών μελών οικογένειας με τα λοιπά μέλη οικογένειας οικονομικά ενεργών Τούρκων υπηκόων που κατοικούν και έχουν δικαίωμα διαμονής στο επίμαχο κράτος μέλος — Προϋπόθεση περί επαρκών δεσμών με κράτος μέλος που να καθιστούν δυνατή την επιτυχή ένταξη)	17
2016/C 211/21	Υπόθεση C-572/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH κατά Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Άρθρο 5, σημείο 3 — Έννοια των «ενοχών εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας» — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση — Δίκαιη αποζημίωση — Μη καταβολή — Ενδεχόμενη υπαγωγή στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001]	18
2016/C 211/22	Υπόθεση C-5/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Gerechtshof Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AK (*) κατά Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand (Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση νομικής προστασίας — Οδηγία 87/344/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Ελεύθερη επιλογή δικηγόρου από τον ασφαλισμένο — Δικαστική ή διοικητική διαδικασία — Έννοια — Ένσταση κατά αποφάσεως περί μη έγκρισης περίθαλψης)	18
2016/C 211/23	Υπόθεση C-100/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 — Netherlands Maritime Technology Association κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου της Ισπανίας (Αίτηση ανατρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα πρόωρης απόσβεσης του κόστους ορισμένων περιουσιακών στοιχείων που αποκτώνται με χρηματοδοτική μίσθωση — Απόφαση διαπιστώνουσα τη μη ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως — Μη κίνηση επίσημης διαδικασίας ελέγχου — Ανεπαρκής και ατελής έλεγχος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Επιλεκτικότητα)	19
2016/C 211/24	Υπόθεση C-193/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 — Tarif Akhras κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Περιοριστικά μέτρα κατά της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας — Μέτρα κατά προσώπων και οντοτήτων που επωφελούνται από τις πολιτικές του καθεστώτος ή το υποστηρίζουν — Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους — Σύνολο ενδείξεων — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων]	20

2016/C 211/25	Υπόθεση C-266/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 — Central Bank of Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναίρεσης — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων εις βάρος των οποίων επιβάλλεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Κριτήριο που αντλείται από την υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική στήριξη προς την Ιρανική Κυβέρνηση — Χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες κεντρικής τράπεζας)	20
2016/C 211/26	Υπόθεση C-284/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Office national de l'emploi (ONEm) κατά M, M κατά Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC) (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 45 ΣΛΕΕ και 48 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 15, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 67, παράγραφος 3 — Κοινωνική ασφάλιση — Επίδομα ανεργίας προς συμπλήρωση των εισοδημάτων από εργασία με καθεστώς μερικής απασχολήσεως — Χορήγηση της παροχής αυτής — Συμπλήρωση περιόδων απασχολήσεως — Συνυπολογισμός των περιόδων ασφαλίσεως ή απασχολήσεως — Λήψη υπόψη περιόδων ασφαλίσεως ή απασχολήσεως που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους)	21
2016/C 211/27	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Απριλίου 2016 [αιτήσεις του Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης κατά των Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU) (Προδικαστική παραπομπή — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης — Λόγοι αρνήσεως της εκτέλεσης — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 — Απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης — Συνθήκες κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης)	21
2016/C 211/28	Υπόθεση C-84/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2016 η Continental Reifen Deutschland GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 8 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	22
2016/C 211/29	Υπόθεση C-106/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 22 Φεβρουαρίου 2016 — Polbud — Wykonawstwo sp. z o.o.	23
2016/C 211/30	Υπόθεση C-113/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Φεβρουαρίου 2016 — Günther Horváth κατά Vas Megyei Kormányhivatal	24
2016/C 211/31	Υπόθεση C-114/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Kúria (Ουγγαρία) στις 26 Φεβρουαρίου 2016 — Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	25
2016/C 211/32	Υπόθεση C-129/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) την 1η Μαρτίου 2016 — Túrkevei Tejtermelő Kft. κατά Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség	25
2016/C 211/33	Υπόθεση C-131/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Krajowa Izba Odwoławcza (Πολωνία) την 1η Μαρτίου 2016 — Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik κατά Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	26
2016/C 211/34	Υπόθεση C-135/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 7 Μαρτίου 2016 — Georgsmarienhütte GmbH κ.λπ. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	27
2016/C 211/35	Υπόθεση C-144/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Πορτογαλία) στις 14 Μαρτίου 2016 — Município de Palmela κατά ASAE — Divisão de Gestão de Contraordenações	27
2016/C 211/36	Υπόθεση C-147/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Vrederecht te Antwerpen (Βέλγιο) στις 14 Μαρτίου 2016 — Karel de Grote — Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW κατά Susan Romy Jozef Kuijpers	28

2016/C 211/37	Υπόθεση C-156/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht München (Γερμανία) στις 17 Μαρτίου 2016 — Tigers GmbH κατά Hauptzollamt Landshut	29
2016/C 211/38	Υπόθεση C-158/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo (Ισπανία) στις 16 Μαρτίου 2016 — Margarita Isabel Vega González κατά Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias	30
2016/C 211/39	Υπόθεση C-163/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag (Κάτω Χώρες) στις 21 Μαρτίου 2016 — Christian Louboutin και Christian Louboutin SAS κατά vanHaren Schoenen BV	30
2016/C 211/40	Υπόθεση C-172/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 25 Μαρτίου 2016 — Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer κατά Swiss International Air Lines AG	31
2016/C 211/41	Υπόθεση C-173/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ιρλανδία) στις 29 Μαρτίου 2016 — M.H. κατά M.H.	31
2016/C 211/42	Υπόθεση C-183/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Μαρτίου 2016 η Tilly-Sabco κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Ιανουαρίου 2016 στην υπόθεση T-397/13, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής	32
2016/C 211/43	Υπόθεση C-184/16: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) την 1η Απριλίου 2016 — Ovidiu-Mihaita Petrea κατά Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης	33
2016/C 211/44	Υπόθεση C-189/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 4 Απριλίου 2016 — Boguslawa Zaniewicz-Dybeck κατά Pensionsmyndigheten	34
2016/C 211/45	Υπόθεση C-194/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 7 Απριλίου 2016 — Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan κατά Svensk Handel AB	35
2016/C 211/46	Υπόθεση C-199/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 11 Απριλίου 2016 — État belge κατά Max-Manuel Nianga	36
2016/C 211/47	Υπόθεση C-200/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 12 Απριλίου 2016 — Securitas — Serviços e Tecnologia de Segurança SA κατά ICTS Portugal — Consultadoria de Aviação Comercial SA κ.λπ.	36
2016/C 211/48	Υπόθεση C-203/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Απριλίου 2016 ο Dirk Andres (σύνδικος πτωχέυσεως της Heitkamp BauHolding GmbH), πρώην Heitkamp BauHolding GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 4 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	37
2016/C 211/49	Υπόθεση C-208/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Απριλίου 2016 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 4 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	38
2016/C 211/50	Υπόθεση C-228/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Απριλίου 2016 η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε. (ΔΕΗ) κατά της αποφάσεως του Γενικό Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-639/14, Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε. (ΔΕΗ) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	39
Γενικό Δικαστήριο		
2016/C 211/51	Υπόθεση T-221/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2016 — Strack κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με φάκελο έρευνας της OLAF — Προσφυγή ακυρώσεως — Ρητή και σιωπηρή άρνηση προσβάσεως — Εξαιρέση που αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου — Εξαιρέση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου — Εξαιρέση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη]	41

2016/C 211/52	Υπόθεση T-556/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — European Dynamics Luxembourg κ.λπ. κατά EUIPO (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαγωνισμός — Ανάπτυξη λογισμικού και υπηρεσίες συντήρησης — Απόρριψη προσφοράς — Κατάταξη προσφέροντος βάσει του συστήματος της κατά προτεραιότητα κατατάξεως — Λόγοι αποκλεισμού — Σύγκρουση συμφερόντων — Ίση μεταχείριση — Καθήκον επιμέλειας — Κριτήρια αναθέσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Απόλεια ευκαιρίας)	42
2016/C 211/53	Υπόθεση T-316/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — Pappalardo κ.λπ. κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Αλιεία — Διατήρηση των αλιευτικών πόρων — Αποκατάσταση των αποθεμάτων τόννου — Επείγοντα μέτρα για την απαγόρευση της αλιείας με σκάφη γρι-γρι — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες)	43
2016/C 211/54	Υπόθεση T-154/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — ANKO κατά Επιτροπής [Ρήτρα διατησίας — Συμφωνίες επιχορηγήσεως που συνήφθησαν στο πλαίσιο του εβδόμου προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Έργα Perform και Oasis — Επιλέξιμες δαπάνες — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Ανταγωγή — Τόκοι υπερημερίας]	44
2016/C 211/55	Υπόθεση T-155/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — ANKO κατά Επιτροπής [Ρήτρα διατησίας — Συμφωνίες επιχορηγήσεως που συνήφθησαν στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2002-2006) — Έργα Persona και Terregon — Επιλέξιμες δαπάνες — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Ανταγωγή — Τόκοι υπερημερίας]	44
2016/C 211/56	Υπόθεση T-267/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Zehnder Group International κατά EUIPO — Stiebel Eltron (comfotherm) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης comfotherm — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα KOMFOTHERM — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων — Ενδιαφερόμενο κοινό — Αμφίδρομη σχέση των κριτηρίων]	45
2016/C 211/57	Υπόθεση T-463/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — Österreichische Post κατά Επιτροπής («Οδηγία 2004/17/ΕΚ — Διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Εκτελεστική απόφαση που εξαιρεί ορισμένες υπηρεσίες του τομέα των ταχυδρομείων στην Αυστρία από την εφαρμογή της οδηγίας 2004/17 — Άρθρο 30 της οδηγίας 2004/17 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»)	46
2016/C 211/58	Υπόθεση T-777/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Fon Wireless κατά EUIPO — Henniger (Neofon) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Neofon — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα FON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	47
2016/C 211/59	Υπόθεση T-803/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Gervais Danone κατά EUIPO — Mahou (B'lie) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης B'lie — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BLU DE SAN MIGUEL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	47
2016/C 211/60	Υπόθεση T-21/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2016 — Franmax κατά EUIPO — Ehrmann (Dino) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dino — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει δεινόσαυρο — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	48

2016/C 211/61	Υπόθεση T-52/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδισθεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν — Δραστηριότητες έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στον στρατιωτικό τομέα ή σε συναφείς προς αυτόν τομείς — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Αναλογικότητα — Κατάχρηση εξουσίας — Αίτημα ανορθώσεως ζημίας)	49
2016/C 211/62	Υπόθεση T-54/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Jääkiekon SM-liiga κατά EUIPO (Liiga) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Liiga — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	49
2016/C 211/63	Υπόθεση T-89/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — Niagara Bottling κατά EUIPO (NIAGARA) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Δεκτικό σήμα NIAGARA — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	50
2016/C 211/64	Υπόθεση T-144/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — L'Oréal κατά EUIPO — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης IDEALINA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	51
2016/C 211/65	Υπόθεση T-539/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2016 — Inclusion Alliance for Europe κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και επιδείξεως (2007-2013) — Έργα MARE, Senior και ECRN — Επιστροφή μέρους της καταβληθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής — Απόφαση που αποτελεί εκτελεστό τίτλο — Χαρακτήρας των προβαλλομένων λόγων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει παντελώς στερούμενη νομικού ερείσματος]	51
2016/C 211/66	Υπόθεση T-83/16: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Banca Monte dei Paschi di Siena and Banca Widiba κατά EUIPO — ING-DiBa (WIDIBA)	52
2016/C 211/67	Υπόθεση T-84/16: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Banca Monte dei Paschi di Siena και Banca Widiba κατά EUIPO — ING-DiBa (widiba)	53
2016/C 211/68	Υπόθεση T-115/16: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2016 — Sandvik Intellectual Property κατά EUIPO — Unipapel (ADVEON)	54
2016/C 211/69	Υπόθεση T-142/16: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2016 — Dröge κ.λπ. κατά Επιτροπής	55
2016/C 211/70	Υπόθεση T-149/16: Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2016 — Spliethoff's Bevrachtingskantoor κατά Επιτροπής	56
2016/C 211/71	Υπόθεση T-150/16: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2016 — Ecolab USA κατά EUIPO (ECOLAB)	57
2016/C 211/72	Υπόθεση T-152/16: Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2016 — Megasol Energie κατά Επιτροπής	58
2016/C 211/73	Υπόθεση T-155/16: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2016 — CFA Institute κατά EUIPO — Bloss and Others (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2016/C 211/74	Υπόθεση T-156/16: Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2016 — CFA Institute κατά EUIPO — Ernst και Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)	60
2016/C 211/75	Υπόθεση T-159/16: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2016 — Metronia κατά EUIPO — Zitro IP (TRIPLE O NADA)	61

2016/C 211/76	Υπόθεση T-172/16: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2016 — Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni κατά Επιτροπής	61
2016/C 211/77	Υπόθεση T-174/16: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2016 — Wessel-Werk κατά EUIPO — Wolf PVG (Ακροφύσια αναρρόφησης για ηλεκτρικές σκούπες)	62
2016/C 211/78	Υπόθεση T-175/16: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2016 — Wessel-Werk κατά EUIPO — Wolf PVG (Ακροφύσια αναρρόφησης για ηλεκτρικές σκούπες)	63
2016/C 211/79	Υπόθεση T-177/16: Προσφυγή της 22ας Απριλίου 2016 — Mema κατά OCVV [Braeburn 78 (11078)]	64
2016/C 211/80	Υπόθεση T-178/16: Προσφυγή της 22ας Απριλίου 2016 — Policolor κατά EUIPO — CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)	65
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2016/C 211/81	Υπόθεση F-141/15: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Μαρτίου 2016 — ZZ κατά Επιτροπής	66
2016/C 211/82	Υπόθεση F-101/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 26ης Απριλίου 2016 — Claus κατά Επιτροπής	66

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 211/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 200 της 6.6.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 191 της 30.5.2016

EE C 175 της 17.5.2016

EE C 165 της 10.5.2016

EE C 156 της 2.5.2016

EE C 145 της 25.4.2016

EE C 136 της 18.4.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2016 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Bank Saderat Iran, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

(Υπόθεση C-200/13 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Καταπολέμηση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων ιρανικής τράπεζας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Διαδικασία εκδόσεως της πράξεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2016/C 211/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. Bishop)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Bank Saderat Iran (εκπρόσωποι: D. Wyatt, QC, R. Blakeley, barrister, S. Jeffrey, S. Ashley και A. Irvine, solicitors), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Gauci και M. Κωνσταντινίδης)

Παρεμβαίνουν υπέρ του προσφεύγοντος: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: L. Christie και S. Behzadi-Spencer, επικουρούμενοι από την S. Lee, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Απορρίπτει την αντανάιρεση.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bank Saderat Iran σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, πλην των εξόδων που αφορούν την αντανάιρεση.
- 4) Η Bank Saderat Iran φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της στο πλαίσιο της ανταναιρέσεως, και τα σχετικά με την αντανάιρεση έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 5) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

⁽¹⁾ EE C 171 της 15.6. 2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Απριλίου 2016 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Profit Investment SIM SpA, υπό εκκαθάριση, κατά Stefano Ossi κ.λπ.

(Υπόθεση C-366/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Έννοια των «ασυμβίβαστων αποφάσεων» — Αγωγές που δεν έχουν το ίδιο αντικείμενο, στρεφόμενες κατά πλειόνων εναγομένων, κατοίκων διαφορετικών κρατών μελών — Προϋποθέσεις παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας — Ρήτρα απονομής διεθνούς δικαιοδοσίας — Έννοια του όρου «διαφορές εκ συμβάσεως» — Έλεγχος της ανυπαρξίας έγκυρου συμβατικού δεσμού]

(2016/C 211/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Profit Investment SIM SpA, υπό εκκαθάριση,

κατά

Stefano Ossi, Commerzbank Brand Dresdner Bank AG, Andrea Mirone, Eugenio Magli, Francesco Redi, Profit Holding SpA, υπό εκκαθάριση, Redi & Partners Ltd, Enrico Fiore, E3 SA,

Διατακτικό

1) Το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι:

- όταν σε ενημερωτικό δελτίο εκδόσεως ομολόγων περιλαμβάνεται ρήτρα απονομής διεθνούς δικαιοδοσίας, η προϋπόθεση τηρήσεως έγγραφου τύπου την οποία τάσσει το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001 πληρούται μόνον αν στη σύμβαση που υπέγραψαν οι συμβαλλόμενοι κατά την έκδοση των ομολόγων στην πρωτογενή αγορά γίνεται μνεία της αποδοχής της ρήτρας αυτής ή ρητή παραπομπή στο εν λόγω ενημερωτικό δελτίο·
- ρήτρα απονομής διεθνούς δικαιοδοσίας η οποία περιέχεται σε ενημερωτικό δελτίο εκδόσεως ομολόγων συνταχθέν από τον εκδότη των επιμέλων ομολόγων είναι δυνατό να αντιταχθεί στον τρίτο που αγόρασε τα ομόλογα αυτά από ενδιάμεσο χρηματοπιστωτικό οργανισμό, εφόσον διαπιστωθεί, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει, κατ' αρχάς, ότι η ρήτρα είναι έγκυρη στη σχέση μεταξύ αυτού του εκδότη και αυτού του ενδιάμεσου χρηματοπιστωτικού οργανισμού, στη συνέχεια, ότι ο εν λόγω τρίτος, αγοράζοντας στη δευτερογενή αγορά τα επίμαχα ομόλογα, υπεισήλθε στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις του εν λόγω ενδιάμεσου οργανισμού που απορρέουν από τα ομόλογα αυτά δυνάμει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου και, τέλος, ότι ο εν λόγω τρίτος είχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση του ενημερωτικού δελτίου που περιέχει την εν λόγω ρήτρα, και
- η ρήτρα απονομής διεθνούς δικαιοδοσίας που περιέχεται σε ενημερωτικό δελτίο εκδόσεως ομολόγων μπορεί να θεωρηθεί ως τύπος ανταποκρινόμενος σε συνήθεια του διεθνούς εμπορίου, υπό την έννοια του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 44/2001, από τον οποίο τεκμαίρεται η συναίνεση του προσώπου έναντι του οποίου προβάλλεται, εφόσον έχει, μεταξύ άλλων, αποδειχθεί, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει, αφενός, ότι οι επιχειρηματίες του οικείου κλάδου ακολουθούν, κατά τη σύναψη συμβάσεων αυτού του τύπου, μια τέτοια, τηρούμενη κατά κανόνα και τακτικά, συμπεριφορά και, αφετέρου, είτε ότι οι συμβαλλόμενοι διατηρούσαν στο παρελθόν εμπορικές σχέσεις μεταξύ τους ή με τρίτους ασκούντες δραστηριότητα στον οικείο τομέα είτε ότι η επίμαχη συμπεριφορά είναι αρκούντως γνωστή ώστε να μπορεί να λογίζεται ως παγιωμένη πρακτική.

- 2) Το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι οι αγωγές με αίτημα την ακύρωση συμβάσεως και την επιστροφή των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως βάσει της εν λόγω συμβάσεως επιίπτουν στις «διαφορές εκ συμβάσεως», υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 3) Το άρθρο 6, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που έχουν ασκηθεί κατά περισσότερων εναγομένων δύο αγωγές με διαφορετικό αντικείμενο και διαφορετική έννομη βάση και δεν υφίσταται μεταξύ τους σχέση κυρίου-παρεπόμενου ή σχέση ασυμβατότητας, δεν αρκεί η ενδεχόμενη ευδοκίμηση της μίας αγωγής να είναι εν δυνάμει ικανή να επηρεάσει την έκταση του δικαιώματος του οποίου η προστασία ζητείται με την άλλη, προκειμένου να θεωρηθεί ότι υπάρχει κίνδυνος εκδόσεως ασυμβίβαστων αποφάσεων, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

(¹) EE C 260 της 07.09.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Puligienica Facility Esco SpA (PFE) κατά Airgest SpA

(Υπόθεση C-689/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3 — Διαδικασίες προσφυγής — Προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως περί αναθέσεως δημόσιας συμβάσεως την οποία ασκεί προσφέρων του οποίου η προσφορά δεν επελέγη — Αντίθετη προσφυγή του αναδόχου — Εθνικός νομολογιακός κανόνας κατά τον οποίο επιβάλλεται η προηγούμενη εξέταση της αντίθετης προσφυγής και, εφόσον αυτή κριθεί βάσιμη, η απόρριψη ως απαράδεκτης της κύριας προσφυγής χωρίς εξέταση της ουσίας — Συμβατό με το δίκαιο της Ένωσης — Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης — Νομική αρχή που έχει διατυπωθεί με απόφαση της ολομέλειας του ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου κράτους μέλους — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει τον δεσμευτικό χαρακτήρα της αποφάσεως αυτής για τα τμήματα του εν λόγω δικαστηρίου — Υποχρέωση του τμήματος που επιλαμβάνεται ζητήματος σχετικού με το δίκαιο της Ένωσης, σε περίπτωση διαφωνίας με την απόφαση της ολομέλειας, να παραπέμπει το ζήτημα σε αυτή — Ευχέρεια ή υποχρέωση του τμήματος να υποβάλει αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο)

(2016/C 211/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Puligienica Facility Esco SpA (PFE)

κατά

Airgest SpA

παρισταμένων των: Gestione Servizi Ambientali Srl (GSA), Zenith Services Group Srl (ZS)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφοι 1, τρίτο εδάφιο, και 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, έχει την έννοια ότι η κύρια προσφυγή την οποία ασκεί προσφέρων που έχει συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση και εθίγη ή ενδέχεται να θιγεί από εικαζόμενη παράβαση του δικαίου της Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων ή των κανόνων μεταφοράς του δικαίου αυτού στην εσωτερική έννομη τάξη, με αίτημα τον αποκλεισμό άλλου προσφέροντος, δεν επιτρέπεται να απορρίπτεται ως απαράδεκτη κατ' εφαρμογήν εθνικών δικονομικών κανόνων που επιβάλλουν την κατά προτεραιότητα εξέταση της αντίθετης προσφυγής την οποία έχει ασκήσει ο άλλος προσφέρων.

- 2) Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε διάταξη του εθνικού δικαίου, στο μέτρο κατά το οποίο η διάταξη αυτή ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, όσον αφορά ζήτημα σχετικό με την ερμηνεία ή το κύρος του δικαίου της Ένωσης, ένα τμήμα δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα, όταν δεν συντάσσεται με την κατεύθυνση που έχει καθορίσει ορισμένη απόφαση της ολομέλειας του εν λόγω δικαστηρίου, υποχρεούται να παραπέμψει το εν λόγω ζήτημα στην ολομέλεια και, ως εκ τούτου, εμποδίζεται να υποβάλει αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο.
- 3) Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι τμήμα εθνικού δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα, αφού λάβει την απάντηση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε προδικαστικό ερώτημα που του έχει υποβάλει σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, ή όταν η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει παράσχει σαφή απάντηση στο εν λόγω ερώτημα, οφείλει να προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ερμηνεία αυτή του δικαίου της Ένωσης θα εφαρμοστεί.

(¹) EE C 112 της 14.4.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino κατά Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

(Υπόθεση C-131/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Κανονισμός (ΕΚ) 565/2002 — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Δασμολογική ποσόστωση — Σκόρδο καταγωγής Αργεντινής — Πιστοποιητικά εισαγωγής — Μη μεταβιβάσιμα δικαιώματα που απορρέουν από πιστοποιητικά εισαγωγής — Καταστρατήγηση — Κατάχρηση δικαιώματος — Προϋποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 4, παράγραφος 3]

(2016/C 211/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

κατά

Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

παρισταμένου του: Roberto Cervati

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 565/2002 της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2002, για τον καθορισμό του τρόπου διαχειρίσεως των δασμολογικών ποσοτώσεων και για την καθιέρωση καθεστώτος πιστοποιητικών [καταγωγής] για τα σκόρδα που εισάγονται από τρίτες χώρες, και το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται, κατ' αρχήν, σε μηχανισμό όπως αυτός της υποθέσεως της κύριας δίκης, με τον οποίο κατόπιν παραγγελίας από επιχείρηση, η οποία αποτελεί παραδοσιακό εισαγωγέα κατά την έννοια του πρώτου κανονισμού και έχει εξαντλήσει τα πιστοποιητικά της για εισαγωγές με προτιμησιακό δασμό, προς άλλη επιχείρηση η οποία είναι επίσης παραδοσιακός εισαγωγέας και δεν διαθέτει τέτοια πιστοποιητικά,

— καταρχάς πωλείται εμπόρευμα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης από εταιρία που συνδέεται με τη δεύτερη επιχείρηση, προς τρίτη επιχείρηση, η οποία είναι νέος εισαγωγέας κατά την έννοια του ανωτέρω κανονισμού, και κατέχει τέτοια πιστοποιητικά,

- στη συνέχεια η τρίτη επιχείρηση θέτει το εμπόρευμα αυτό σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ένωση με προτιμησιακό δασμό και το μεταπωλεί στη δεύτερη επιχείρηση και
- τέλος, το εμπόρευμα αυτό μεταβιβάζεται από τη δεύτερη επιχείρηση στην πρώτη, η οποία αποκτά έτσι το εμπόρευμα που εισήχθη στο πλαίσιο του προτιμησιακού δασμού του πρώτου κανονισμού ενώ δεν διαθέτει το αναγκαίο προς τούτο πιστοποιητικό.

(¹) EE C 194 της 24.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 — ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ιταλικής Δημοκρατίας κ.λπ.

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-186/14 P και C-193/14 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 3, παράγραφοι 5, 7 και 9 — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Κανονισμός (ΕΚ) 926/2009 — Εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Κίνας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Ζήτημα κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας — Συνεκτίμηση δεδομένων μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας]

(2016/C 211/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

(Υπόθεση C-186/14 P)

Αναρρεσίουσες: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, πρώην Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, πρώην Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, πρώην V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, πρώην V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH, Železárne Podbrezová a.s. (εκπρόσωποι: G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (εκπρόσωποι: N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau και H. Wiame, avocats και F. Carlin, Barrister), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τους B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel, avocat), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και M. França)

(Υπόθεση C-193/14 P)

Αναρρεσίοντες: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τους B. O'Connor, solicitor, και S. Gubel, avocat), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από την A. Collabolletta, avvocato dello Stato)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, (εκπρόσωποι: F. Carlin, barrister, M. Healy, solicitor, N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau και H. Wiame, avocats), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και M. França), ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, πρώην Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, πρώην Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, πρώην V & M France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, πρώην V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železárne Podbrezová a.s. (εκπρόσωποι: G. Berrisch, Rechtsanwalt, και B. Byrne, solicitor)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσως στις υποθέσεις C-186/14 P και C-193/14 P.
- 2) Καταδικάζει τις ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrrom SA, Tubos Reumidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ιταλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 212 της 7.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ADM Hamburg AG κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Υπόθεση C-294/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Κοινοτικός Τελωνειακός Κώδικας — Δασμολογικές προτιμήσεις — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Άρθρο 74, παράγραφος 1 — Προϊόντα καταγωγής δικαιούχου χώρας — Μεταφορές — Ποσότητα αποτελούμενη από μείγμα ακατέργαστου φοινικέλαιου καταγωγής διαφόρων χωρών που τυγχάνουν της ίδιας προτιμησιακής μεταχείρισης]

(2016/C 211/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ADM Hamburg AG

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Διατακτικό

Το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1063/2010 της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 2010, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, όπου προσκομίζονται έγκυρα πιστοποιητικά καταγωγής, μπορεί να θεωρηθεί ότι παρτίδες ακατέργαστου φοινικέλαιου έχουν προτιμησιακή καταγωγή, κατά την έννοια του συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων που θέσπισε ο κανονισμός (ΕΚ) 732/2008 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011 και για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 552/97, (ΕΚ) 1933/2006 και των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) 1100/2006 και (ΕΚ) 964/2007, ακόμα και όταν τα εμπορεύματα αυτά έχουν αναμειχθεί στη δεξαμενή πλοίου κατά τη μεταφορά τους προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, υπό συνθήκες κατά τις οποίες αποκλείεται το ενδεχόμενο να έχουν εισχωρήσει στη δεξαμενή του πλοίου άλλα προϊόντα, ιδίως προϊόντα μη υπαγόμενα σε προτιμησιακό καθεστώς.

(¹) EE C 315 της 15.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Marchon Germany GmbH κατά Yvonne Karaszkiwicz

(Υπόθεση C-315/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Άρθρο 17, παράγραφος 2 — Αποζημίωση πελατείας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Προσέλκυση νέων πελατών — Έννοια του όρου «νέοι πελάτες» — Πελάτες του αντιπροσωπευόμενου οι οποίοι αγοράζουν για πρώτη φορά εμπορεύματα η διάθεση των οποίων ανατέθηκε στον εμπορικό αντιπρόσωπο]

(2016/C 211/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marchon Germany GmbH

κατά

Yvonne Karaszkiwicz

Διατακτικό

Το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαιών των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους, έχει την έννοια ότι οι πελάτες που προσελκύει ο εμπορικός αντιπρόσωπος για τα εμπορεύματα των οποίων η πώληση του έχει ανατεθεί από τον αντιπροσωπευόμενο δύναται να θεωρηθούν «νέοι πελάτες», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, ακόμη κι αν οι πελάτες αυτοί διατηρούσαν συναλλακτικές σχέσεις με τον αντιπροσωπευόμενο όσον αφορά άλλα εμπορεύματα, όταν η πώληση από τον αντιπρόσωπο αυτόν των πρώτων εμπορευμάτων απαιτήσε τη δημιουργία μιας ιδιαίτερης συναλλακτικής σχέσεως, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 329 της 22.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Krajowa Izba Odwoławcza (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Partner Apelski Dariusz κατά Zarząd Oczyszczenia Miasta

(Υπόθεση C-324/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Τεχνικές και/ή επαγγελματικές κανόντες των οικονομικών φορέων — Άρθρο 48, παράγραφος 3 — Δυνατότητα στηρίξεως στις κανόντες άλλων φορέων — Προϋποθέσεις και λεπτομέρειες εφαρμογής — Χαρακτήρας των δεσμών που υφίστανται μεταξύ του προσφέροντος και των άλλων φορέων — Τροποποίηση της προσφοράς — Ακύρωση και επανάληψη ηλεκτρονικού πλειστηριασμού — Οδηγία 2014/24/ΕΕ)

(2016/C 211/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Krajowa Izba Odwoławcza

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PARTNER Apelski Dariusz

κατά

Zarząd Oczyszczania Miasta

παρισταμένων των: Remondis sp. z o.o., MR Road Service sp. z o.o.

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 47, παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 44, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι:

- αναγνωρίζουν το δικαίωμα κάθε οικονομικού φορέα να στηρίζεται, για ορισμένη σύμβαση, στις δυνατότητες άλλων φορέων, ασχέτως της φύσεως των δεσμών που υφίστανται μεταξύ αυτού και των εν λόγω φορέων, εφόσον αποδεικνύεται στην αναθέτουσα αρχή ότι ο υποψήφιος ή προσφέρων θα έχει όντως στη διάθεσή του τους πόρους των εν λόγω φορέων, οι οποίοι είναι αναγκαίοι για την εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης, και ότι
- δεν αποκλείεται να περιοριστεί η άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, υπό ειδικές περιστάσεις, λαμβανομένων υπόψη του αντικειμένου της οικείας σύμβασης καθώς και των σκοπών που αυτή επιδιώκει. Τέτοια περίπτωση συντρέχει, μεταξύ άλλων, όταν οι δυνατότητες ενός τρίτου φορέα που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση της σύμβασης αυτής δεν μπορούν να μεταβιβασθούν στον υποψήφιο ή προσφέροντα, με αποτέλεσμα αυτός να μπορεί να στηριχθεί στις εν λόγω δυνατότητες μόνον εάν ο συγκεκριμένος φορέας έχει άμεση και προσωπική συμμετοχή στην εκτέλεση της εν λόγω σύμβασης.

2) Το άρθρο 48, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2004/18 έχει την έννοια ότι, λαμβανομένων υπόψη του αντικειμένου ορισμένης σύμβασης καθώς και των σκοπών που αυτή επιδιώκει, η αναθέτουσα αρχή δύναται, υπό ειδικές περιστάσεις και για την προμήθεια εκτέλεση της σύμβασης αυτής, να θέσει ρητώς στην προκήρυξη διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων συγκεκριμένους κανόνες βάσει των οποίων ένας οικονομικός φορέας μπορεί να στηρίζεται στις δυνατότητες άλλων φορέων, εφόσον οι εν λόγω κανόνες συνδέονται με το αντικείμενο και τους σκοπούς της συγκεκριμένης σύμβασης και είναι σύμφωνοι προς την αρχή της αναλογικότητας.

3) Οι αρχές της ίσης και άνευ διακρίσεων μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων, που κατοχυρώνονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18, έχουν την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, η αναθέτουσα αρχή, μετά το άνοιγμα των προσφορών που έχουν υποβληθεί στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας σύμβασης, δεν επιτρέπεται να δεχτεί το αίτημα οικονομικού φορέα, ο οποίος έχει υποβάλει προσφορά για το σύνολο της επίμαχης σύμβασης, να ληφθεί υπόψη η προσφορά του μόνο για ορισμένα τμήματα της σύμβασης αυτής.

4) Οι αρχές της ίσης και άνευ διακρίσεων μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων, που κατοχυρώνονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18, έχουν την έννοια ότι επιβάλλουν την ακύρωση και επανάληψη ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, στον οποίο δεν κλήθηκε να συμμετάσχει οικονομικός φορέας που είχε υποβάλει παραδεκτή προσφορά και τούτο ακόμη κι αν δεν μπορεί να διαπιστωθεί ότι η συμμετοχή του αποκλεισθέντος φορέα θα είχε μεταβάλει το αποτέλεσμα του πλειστηριασμού.

5) Υπό περιστάσεις όπως αυτές στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι διατάξεις του άρθρου 48, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18 δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 63, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18.

(¹) ΕΕ C 339 της 29.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Krajský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová κατά FINWAY κ.λπ.

(Υπόθεση C-377/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 7 — Εθνικοί κανόνες που διέπουν τη διαδικασία αφερεγγυότητας — Οφειλές από σύμβαση καταναλωτικής πίστης — Αποτελεσματική δικαστική προσφυγή — Σημείο 1, στοιχείο ε', του παραρτήματος — Δυσανάλογος χαρακτήρας του ποσού αποζημίωσης — Οδηγία 2008/48/ΕΚ — Άρθρο 3, στοιχείο ιβ' — Συνολικό ποσό της πίστωσης — Σημείο I του παραρτήματος I — Ποσό της ανάληψης — Υπολογισμός του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου — Άρθρο 10, παράγραφος 2 — Υποχρέωση ενημέρωσης — Αυτεπάγγελτη εξέταση — Κύρωση)

(2016/C 211/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Praze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

κατά

FINWAY a.s.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι αντικείται σε εθνική δικονομική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη η οποία, στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας, αφενός, δεν επιτρέπει στο δικαστήριο που έχει επιληφθεί της εν λόγω διαδικασίας να εξετάσει αυτεπαγγέλτως τον ενδεχομένως καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικών ρητρών από τις οποίες απορρέουν απαιτήσεις αναγγελθείσες στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, μολονότι το δικαστήριο αυτό έχει στη διάθεσή του τα απαραίτητα προς τούτο νομικά και πραγματικά στοιχεία, και, αφετέρου, παρέχει στο δικαστήριο αυτό την εξουσία να εξετάζει μόνον εγχειρόγραφες απαιτήσεις και μόνο για περιορισμένο αριθμό λόγων σχετικών με την παραγραφή και την απόσβεση των απαιτήσεων αυτών.
- 2) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι επιβάλλει σε εθνικό δικαστήριο, επιλαμβανόμενο διαφοράς σχετικής με απαιτητικές απορρέουσες από σύμβαση πίστωσης κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, να εξετάζει αυτεπαγγέλτως το ζήτημα αν έχει τηρηθεί η υποχρέωση πληροφόρησης την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή και να αντλεί όλες τις συνέπειες που επιφέρει, κατά το εθνικό δίκαιο, η παράβασή της, υπό τον όρο ότι οι κυρώσεις πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 23 της εν λόγω οδηγίας.
- 3) Τα άρθρα 3, στοιχείο ιβ', και 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/48 καθώς και το σημείο I του παραρτήματος I της οδηγίας αυτής έχουν την έννοια ότι το συνολικό ποσό της πίστωσης και το ποσό της ανάληψης συνιστούν τα ποσά που τίθενται στη διάθεση του καταναλωτή, με αποτέλεσμα να αποκλείονται τα ποσά που χρησιμοποιεί ο πιστωτικός φορέας για την κάλυψη των συνδεόμενων με την οικεία πίστωση εξόδων και τα οποία στην πραγματικότητα ουδέποτε καταβάλλονται στον εν λόγω καταναλωτή.
- 4) Οι διατάξεις της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί αν το ποσό της αποζημίωσης που επιβάλλεται στον καταναλωτή ο οποίος δεν εκτελεί τις υποχρεώσεις του είναι δυσανάλογα υψηλό, κατά την έννοια του σημείου 1, στοιχείο ε', του παραρτήματος της οδηγίας αυτής, πρέπει να αξιολογηθεί το σωρευτικό αποτέλεσμα όλων των σχετικών ρητρών που περιλαμβάνονται στην οικεία σύμβαση, ανεξαρτήτως του αν ο πιστωτής επιδιώκει πράγματι την πλήρη εκτέλεση καθενιάς από αυτές, και ότι, εφόσον συντρέχει λόγος, σε περίπτωση που εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει ότι ορισμένες ρητρες είναι καταχρηστικές, στο δικαστήριο αυτό εναπόκειται δύναμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, να συναγάγει όλες τις εξ αυτού απορρέουσες συνέπειες αφήνοντας ανεφάρμοστες τις ρητρες που κηρύχθηκαν καταχρηστικές, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι ο καταναλωτής δεν δεσμεύεται από αυτές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 395 της 10.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 [αιτήσεις του Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Jorge Sales Sinués κατά Caixabank SA (C-381/14), και Youssouf Drame Ba κατά Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-381/14 και C-385/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις συναφθείσες μεταξύ επαγγελματιών και καταναλωτών — Συμβάσεις ενυπόθηκου δανείου — Ρήτρα περί ελάχιστου επιτοκίου — Εξέταση της ρήτρας με σκοπό την αναγνώριση της ακυρότητάς της — Συλλογική αγωγή — Αγωγή παραλείψεως — Αναστολή της εκδικάσεως της ατομικής αγωγής με το ίδιο αντικείμενο)

(2016/C 211/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jorge Sales Sinués (C-381/14), Youssouf Drame Ba (C-385/14)

κατά

Caixabank SA (C-381/14), Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

Διατακτικό

Το άρθρο 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις των κύριων δικών, η οποία επιβάλλει στο εθνικό δικαστήριο το οποίο έχει επιληφθεί ατομικής αγωγής καταναλωτή με την οποία ζητείται η αναγνώριση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας συμβάσεως που ο ίδιος έχει συνάψει με επαγγελματία να αναστείλει αυτομάτως την εκδίκαση τέτοιας αγωγής έως ότου εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί εκκρεμούσας συλλογικής αγωγής, ασκηθείσας από ένωση καταναλωτών βάσει της παραγράφου 2 του ως άνω άρθρου προκειμένου, μεταξύ άλλων, να παύσει η χρήση, στις συμβάσεις αυτού του είδους, ρητρών όπως εκείνη που αφορά η ως άνω ατομική αγωγή, χωρίς να δύναται να συνεκτιμηθεί η αναγκαιότητα τέτοιας αναστολής από τη σκοπιά της προστασίας του καταναλωτή ο οποίος προσέφυγε ατομικώς στο δικαστήριο, και χωρίς ο εν λόγω καταναλωτής να δύναται να αποφασίσει την αποδέσμευσή του από τη συλλογική αγωγή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 388 της 3.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Sąd Najwyższy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Polkomtel sp. z o.o. κατά Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Υπόθεση C-397/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 28 — Μη γεωγραφικοί αριθμοί — Πρόσβαση των τελικών χρηστών που κατοικούν εντός του κράτους μέλους του φορέα εκμεταλλεύσεως στις υπηρεσίες που χρησιμοποιούν μη γεωγραφικούς αριθμούς — Οδηγία 2002/19/ΕΚ — Άρθρα 5, 8 και 13 — Εξουσίες και καθήκοντα των εθνικών κανονιστικών αρχών όσον αφορά την πρόσβαση και τη διασύνδεση — Επιβολή, τροποποίηση ή άρση υποχρεώσεων — Επιβολή υποχρεώσεων στις επιχειρήσεις που ελέγχουν την πρόσβαση στους τελικούς χρήστες — Έλεγχος των τιμών — Επιχείρηση χωρίς σημαντική ισχύ στην αγορά — Οδηγία 2002/21/ΕΚ — Επίλυση των διαφορών μεταξύ επιχειρήσεων — Απόφαση της εθνικής κανονιστικής αρχής καθορίζουσα τις προϋποθέσεις συνεργασίας και τους κανόνες τιμολογήσεως για τις υπηρεσίες μεταξύ επιχειρήσεων)

(2016/C 211/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Polkomtel sp. z o.o.

κατά

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

παρισταμένης της: Orange Polska S.A., πρώην Telekomunikacja Polska S.A.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 28 της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), έχει την έννοια ότι κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι φορέας εκμεταλλεύσεως δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών πρέπει να εξασφαλίζει ότι όλοι οι τελικοί χρήστες του δικτύου του εντός του κράτους αυτού, και όχι μόνον οι χρήστες των άλλων κρατών μελών, δύνανται να έχουν πρόσβαση σε μη γεωγραφικούς αριθμούς.
- 2) Τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), σε συνδυασμό με το άρθρο 28 της οδηγίας 2002/22, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν σε εθνική κανονιστική αρχή, στο πλαίσιο της επιλύσεως διαφοράς μεταξύ δύο φορέων εκμεταλλεύσεως, να επιβάλλει στον ένα εξ αυτών την υποχρέωση να διασφαλίζει στους τελικούς χρήστες την πρόσβαση στις υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται μέσω μη γεωγραφικών αριθμών στο δίκτυο του άλλου φορέα εκμεταλλεύσεως και να καθορίζει, βάσει του άρθρου 13 της οδηγίας 2002/19, κανόνες τιμολογήσεως, μεταξύ των εν λόγω φορέων εκμεταλλεύσεως, όσον αφορά την πρόσβαση αυτή, όπως οι επίμαχοι στην κύρια δίκη κανόνες, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι οι υποχρεώσεις αυτές είναι αντικειμενικές, διαφανείς, αναλογικές, δεν ενέχουν δυσμενείς διακρίσεις, στηρίζονται στη φύση του διαπιστωθέντος προβλήματος και δικαιολογούνται υπό το πρίσμα των σκοπών που θέτει το άρθρο 8 της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), και, αφετέρου, ότι τηρήθηκαν, ενδεχομένως, οι διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 της τελευταίας αυτής οδηγίας, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 431 της 1.12.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dansk Industri (DI), για λογαριασμό της Ajos A/S κατά Sucession Karsten Eigil Rasmussen

(Υπόθεση C-441/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2000/78/EK — Αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Εθνική ρύθμιση αντίθετη προς οδηγία — Δυνατότητα ιδιώτη να ζητήσει να αναγνωρισθεί η ευθύνη του Δημοσίου για παραβίαση του δικαίου της Ένωσης — Διαφορά μεταξύ ιδιωτών — Στάθμιση των διαφόρων δικαιωμάτων και αρχών — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Ρόλος του εθνικού δικαστή)

(2016/C 211/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dansk Industri (DI), για λογαριασμό της Ajos A/S

κατά

Sucession Karsten Eigil Rasmussen

Διατακτικό

- 1) Το δίκαιο της Ένωσης, και πιο συγκεκριμένα η γενική αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ηλικίας, όπως εξειδικεύεται στην οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει, ούτε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ ιδιωτών, εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, που στερεί από τον μισθωτό το δικαίωμά του σε αποζημίωση απόλυσης στην περίπτωση όπου μπορεί να προβάλει έναντι του εργοδότη του αξίωση για την καταβολή σύνταξης γήρατος δυνάμει συνταξιοδοτικού προγράμματος στο οποίο είχε υπαχθεί πριν από τη συμπλήρωση του 50ού έτους της ηλικίας του, και τούτο ανεξαρτήτως της επιλογής του να παραμείνει στην αγορά εργασίας ή να συνταξιοδοτηθεί.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται διαφοράς μεταξύ ιδιωτών η οποία εμπίπτει στο πεδίο της εφαρμογής της οδηγίας 2000/78 οφείλει, όταν καλείται να εφαρμόσει τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, να τις ερμηνεύσει κατά τρόπο ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν σύμφωνα με την ως άνω οδηγία ή, στην περίπτωση όπου μια τέτοια σύμφωνη ερμηνεία είναι αδύνατη, να αφήσει, εν ανάγκη, ανεφάρμοστη κάθε διάταξη του εθνικού δικαίου αντίθετη προς τη γενική αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ηλικίας. Η υποχρέωση αυτή δεν αναιρείται ούτε από τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ούτε από τη δυνατότητα του ιδιώτη ο οποίος θεωρεί ότι έχει ζημιωθεί από την εφαρμογή αντίθετης προς το δίκαιο της Ένωσης εθνικής διάταξης να εναγάγει το οικείο κράτος μέλος λόγω ευθύνης του από παραβίαση του δικαίου της Ένωσης.

(¹) EE C 431 της 24.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Johannes Evert Antonius Massar κατά DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Υπόθεση C-460/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση νομικής προστασίας — Οδηγία 87/344/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Ελεύθερη επιλογή του δικηγόρου από τον ασφαλισμένο — Δικαστική ή διοικητική διαδικασία — Έννοια — Άδεια που χορηγείται από δημόσιο φορέα σε εργοδότη ενόψει της καταγγελίας συμβάσεως εργασίας)

(2016/C 211/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο γεννοί

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Johannes Evert Antonius Massar

κατά

DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στον περιεχόμενο στη διάταξη αυτή όρο «διοικητική διαδικασία» μια διαδικασία κατόπιν της οποίας δημόσιος φορέας παρέχει σε εργοδότη την άδεια να προβεί στην απόλυση του έχοντος ασφάλιση νομικής προστασίας μισθωτού.

(¹) EE C 448 της 15.12.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — KA Finanz AG κατά Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Υπόθεση C-483/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση της Ρώμης — Εφαρμοστέο δίκαιο — Διασυνοριακή συγχώνευση — Οδηγία 78/855/ΕΟΚ — Οδηγία 2005/56/ΕΚ — Συγχώνευση δι' απορροφήσεως — Προστασία των πιστωτών — Μεταβίβαση του συνόλου της περιουσίας, ενεργητικού και παθητικού, από την απορροφώμενη στην απορροφώσα εταιρία)

(2016/C 211/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

KA Finanz AG

κατά

Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Διατακτικό

1) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι:

- το δίκαιο που έχει εφαρμογή, κατόπιν διασυνοριακής συγχωνεύσεως δι' απορροφήσεως, επί της ερμηνείας, της εκπληρώσεως των υποχρεώσεων, καθώς και των τρόπων λύσεως μιας συμβάσεως δανείου, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη συμβάσεις δανείου, συναφθείσας από την απορροφώμενη εταιρία, είναι το δίκαιο που είχε εφαρμογή επί της συμβάσεως αυτής πριν την εν λόγω συγχώνευση·
- οι διατάξεις που διέπουν την προστασία των πιστωτών της απορροφώμενης εταιρίας, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, είναι οι διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας στην οποία υπέκειτο η εταιρία αυτή.

2) Το άρθρο 15 της οδηγίας 78/855/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1978, βασιζομένης στο άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης και σχετικά με τις συγχωνεύσεις των ανωνύμων εταιριών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι παρέχει δικαιώματα στους κομιστές αξιολόγων, πλην μετοχών, από τα οποία απορρέουν ειδικά δικαιώματα, αλλά όχι στην εκδότη των τίτλων αυτών.

⁽¹⁾ EE C 46 της 9.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Sparkasse Allgäu κατά Finanzamt Kempten

(Υπόθεση C-522/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ρύθμιση κράτους μέλους που επιβάλλει στα πιστωτικά ιδρύματα την υποχρέωση να κοινοποιούν στη φορολογική αρχή πληροφορίες για τα περιουσιακά στοιχεία πελατών που απεβίωσαν, ώστε να εισπραχθεί ο φόρος κληρονομίας — Εφαρμογή της ρύθμισης αυτής στα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο το τραπεζικό απόρρητο απαγορεύει, κατ' αρχήν, μια τέτοια κοινοποίηση)

(2016/C 211/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sparkasse Allgäu

κατά

Finanzamt Kempten

Διατακτικό

Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους με την οποία επιβάλλεται στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν την έδρα τους στο κράτος μέλος αυτό η υποχρέωση να αναγγέλλουν στις εθνικές φορολογικές αρχές τα περιουσιακά στοιχεία που είναι κατατεθειμένα στα εγκατεστημένα σε άλλο κράτος μέλος μη ανεξάρτητα υποκαταστήματά τους, είτε βρίσκονται υπό τη διαχείριση τέτοιου υποκαταστήματος, σε περίπτωση θανάτου του ιδιοκτήτη των περιουσιακών αυτών στοιχείων που είχε την κατοικία του στο πρώτο κράτος μέλος, όταν στο άλλο κράτος μέλος δεν προβλέπεται παρόμοια υποχρέωση αναγγελίας και τα πιστωτικά ιδρύματα εκεί υπέχουν υποχρέωση τηρήσεως του τραπεζικού απορρήτου, το οποίο προστατεύεται διά της επιβολής ποινικών κυρώσεων.

(¹) EE C 65 της 23.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Udine (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κινήθηκε από την Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., υπό εκκαθάριση

(Υπόθεση C-546/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Οδηγία 2006/112/EK — Αφερεγγυότητα — Διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού — Μερική εξόφληση απαιτήσεων ΦΠΑ)

(2016/C 211/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Udine

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., υπό εκκαθάριση

παρισταμένου του: Pubblico Ministero presso il Tribunale di Udine

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και τα άρθρα 2, 250, παράγραφος 1, και 273 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, δεν αντιτίθενται προς εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη, η οποία έχει ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έμπορος ο οποίος τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας μπορεί να υποβάλει ενώπιον δικαστηρίου αίτηση προληπτικού συμβιβασμού, προκειμένου να εξοφλήσει τις οφειλές του μέσω ρευστοποιήσεως της περιουσίας του, με την οποία προτείνει μερική μόνο εξόφληση οφειλής φόρου προστιθέμενης αξίας, στηριζόμενος σε βεβαίωση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα κατά την οποία, σε περίπτωση πτωχεύσεως του εν λόγω εμπόρου, δεν θα εξοφλούνταν μεγαλύτερο ποσοστό της συγκεκριμένης οφειλής.

(¹) EE C 81 της 9.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 — *Holcim (Romania) SA* κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-556/14 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Περιβάλλον — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρα 19 και 20 — Κανονισμός (ΕΚ) 2216/2004 — Άρθρο 10 — Σύστημα καταχώρισης των πράξεων που αφορούν τα δικαιώματα εκπομπής — Ευθύνη λόγω πταίσματος — Άρνηση της Επιτροπής να δημοσιοποιήσει πληροφοριακά στοιχεία και να απαγορεύσει κάθε συναλλαγή επί δικαιωμάτων εκπομπής που φέρονται να έχουν κλαπεί — Ευθύνη άνευ πταίσματος)

(2016/C 211/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: *Holcim (Romania) SA* (εκπρόσωπος: L. Arnauts, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. White και K. Mifsud-Bonnici)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Holcim (Romania) SA* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 65 της 23.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Mimoun Khachab* κατά
Subdelegación del Gobierno en Álava

(Υπόθεση C-558/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/86/ΕΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Οικογενειακή επανένωση — Προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος οικογενειακής επανενώσεως — Σταθεροί, τακτικοί και επαρκείς πόροι — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει εκτίμηση με προβολή στο μέλλον σχετικά με την προοπτική διατηρήσεως των οικονομικών πόρων εκ μέρους του συντηρούντος — Συμβατότητα)

(2016/C 211/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mimoun Khachab

κατά

Subdelegación del Gobierno en Álava

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/86/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, έχει την έννοια ότι επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους να απορρίψουν αίτηση οικογενειακής επανένωσης βάσει εκτιμήσεως με προβολή στο μέλλον σχετικά με την προοπτική διατήρησης ή όχι εκ μέρους του συντηρούντος των σταθερών, τακτικών και επαρκών πόρων που πρέπει να διαθέτει για τη συντήρηση του ίδιου και των μελών της οικογένειάς του, χωρίς να απαιτείται προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής αρωγής του οικείου κράτους μέλους, κατά το έτος που έπεται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησεως, εκτιμήσεως στηριζόμενης στην εξέλιξη των εισοδημάτων του συντηρούντος κατά τους έξι μήνες που προηγούνται της ημερομηνίας αυτής.

(¹) EE C 46 της 09.02.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caner Genc κατά Integrationsministeriet

(Υπόθεση C-561/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ Τουρκίας — Απόφαση 1/80 — Άρθρο 13 — Ρήτρα «standstill» — Οικογενειακή επανένωση — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει νέους αυστηρότερους όρους όσον αφορά την οικογενειακή επανένωση μη οικονομικά ενεργών μελών οικογένειας με τα λοιπά μέλη οικογένειας οικονομικά ενεργών Τούρκων υπηκόων που κατοικούν και έχουν δικαίωμα διαμονής στο επίμαχο κράτος μέλος — Προϋπόθεση περί επαρκών δεσμών με κράτος μέλος που να καθιστούν δυνατή την επιτυχή ένταξη)

(2016/C 211/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Caner Genc

κατά

Integrationsministeriet

Διατακτικό

Εθνικό μέτρο όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο εξαρτά την οικογενειακή επανένωση Τούρκου μισθωτού εργαζομένου ο οποίος διαμένει νομίμως στο οικείο κράτος μέλος με το ανήλικο τέκνο του από την προϋπόθεση να υφίστανται ή να μπορούν να υπάρξουν επαρκείς δεσμοί του δεύτερου με το εν λόγω κράτος μέλος που να καθιστούν δυνατή την επιτυχή ένταξή του, όταν το τέκνο αυτό και ο έτερος γονέας του κατοικούν στη χώρα καταγωγής ή σε άλλη χώρα και η αίτηση περί οικογενειακής επανένωσης υποβλήθηκε δύο έτη αφότου ο γονέας που κατοικεί στο οικείο κράτος μέλος απέκτησε άδεια διαμονής αορίστου χρόνου ή άδεια διαμονής με δυνατότητα μόνιμης διαμονής, συνιστά «νέο περιορισμό», κατά την έννοια του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως η οποία επισυνάφθηκε στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από την Τουρκική Δημοκρατία, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963.

Ο περιορισμός αυτός δεν δικαιολογείται.

(¹) EE C 65 της 23.2.2015

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH κατά Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH

(Υπόθεση C-572/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Άρθρο 5, σημείο 3 — Έννοια των «ενοχών εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας» — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση — Δίκαιη αποζημίωση — Μη καταβολή — Ενδεχόμενη υπαγωγή στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001]

(2016/C 211/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

κατά

Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι αγωγή με την οποία ζητείται η καταβολή αμοιβής που οφείλεται δυνάμει εθνικής ρυθμίσεως, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία θέτει σε εφαρμογή το σύστημα της «δίκαιης αποζημίωσης» του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, καταλέγεται στις αξιώσεις από «ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας», κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 81 της 09.03.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Gerechtshof Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΑΚ (*) κατά Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

(Υπόθεση C-5/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση νομικής προστασίας — Οδηγία 87/344/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Ελεύθερη επιλογή δικηγόρου από τον ασφαλισμένο — Δικαστική ή διοικητική διαδικασία — Έννοια — Ένσταση κατά αποφάσεως περί μη έγκρισης περιθάλψης]

(2016/C 211/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Amsterdam

^(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητάς.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΑΚ (*)

κατά

Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας, έχει την έννοια ότι ο περιεχόμενος στη διάταξη αυτή όρος «διοικητική διαδικασία» περιλαμβάνει το στάδιο της ενστάσεως ενώπιον δημοσίου φορέα κατά τη διάρκεια του οποίου ο φορέας αυτός εκδίδει απόφαση που υπόκειται σε ένδικες προσφυγές.

(¹) ΕΕ C 107 της 30.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 — Netherlands Maritime Technology Association κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου της Ισπανίας**(Υπόθεση C-100/15 P) (¹)**

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα πρόωρης απόσβεσης του κόστους ορισμένων περιουσιακών στοιχείων που αποκτώνται με χρηματοδοτική μίσθωση — Απόφαση διαπιστώνουσα τη μη ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως — Μη κίνηση επίσημης διαδικασίας ελέγχου — Ανεπαρκής και ατελής έλεγχος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Επιλεκτικότητα)

(2016/C 211/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Netherlands Maritime Technology Association (εκπρόσωποι: K. Struckmann, Rechtsanwalt, G. Forwood, Barrister)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και P. Němečková), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. A. Sampol Pucurull)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Netherlands Maritime Technology Association φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 127 της 20.4.2015.

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 — Tarif Akhras κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-193/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Περιοριστικά μέτρα κατά της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας — Μέτρα κατά προσώπων και οντοτήτων που επωφελούνται από τις πολιτικές του καθεστώτος ή το υποστηρίζουν — Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως στους καταλόγους — Σύνολο ενδείξεων — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων]

(2016/C 211/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Tarif Akhras (εκπρόσωποι: S. Millar και S. Ashley, solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M.-M. Joséphidès και M. Bishop)· Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Gauçi και L. Havas)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Tarif Akhras καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδά του και στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 205 της 22.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 — Central Bank of Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-266/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων εις βάρος των οποίων επιβάλλεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Κριτήριο που αντλείται από την υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική στήριξη προς την Ιρανική Κυβέρνηση — Χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες κεντρικής τράπεζας)

(2016/C 211/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Central Bank of Iran (εκπρόσωποι: M. Lester και Z. Al-Rikabi, Barristers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: V. Piessevaux και M. Bishop)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Central Bank of Iran φέρει, εκτός από τα δικαστικά έξοδά της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Office national de l'emploi (ONEm) κατά M, M κατά Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

(Υπόθεση C-284/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 45 ΣΛΕΕ και 48 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 15, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 67, παράγραφος 3 — Κοινωνική ασφάλιση — Επίδομα ανεργίας προς συμπλήρωση των εισοδημάτων από εργασία με καθεστώς μερικής απασχολήσεως — Χορήγηση της παροχής αυτής — Συμπλήρωση περιόδων απασχολήσεως — Συνυπολογισμός των περιόδων ασφαλίσεως ή απασχολήσεως — Λήψη υπόψη περιόδων ασφαλίσεως ή απασχολήσεως που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους)

(2016/C 211/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Office national de l'emploi (ONEm), M

κατά

M, Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 67, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 592/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, έχει την έννοια ότι δεν εμποδίζει κράτος μέλος να αρνηθεί τον συνυπολογισμό των περιόδων απασχολήσεως που απαιτούνται για την επιλεξιμότητα προς χορήγηση επιδόματος ανεργίας αποσκοπούντος στη συμπλήρωση του εισοδήματος από εργασία μερικής απασχολήσεως, όταν της απασχολήσεως στην εργασία αυτή δεν έχει προηγηθεί καμία περίοδος ασφαλίσεως ή απασχολήσεως εντός αυτού του κράτους μέλους.
- 2) Από την εξέταση του δευτέρου υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 67, παράγραφος 3, του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό 118/97, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 592/2008.

⁽¹⁾ EE C 279 της 24.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Απριλίου 2016 [αίτησεις του Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης κατά των Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης — Λόγοι αρνήσεως της εκτέλεσης — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 — Απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης — Συνθήκες κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης)

(2016/C 211/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Καθόν το ένταλμα

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Διατακτικό

Τα άρθρα 1, παράγραφος 3, 5 και 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχουν την έννοια ότι, εφόσον υπάρχουν αντικειμενικά, αξιόπιστα, συγκεκριμένα και δεόντως ενημερωμένα στοιχεία τα οποία μαρτυρούν την ύπαρξη είτε συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών είτε πλημμελειών που επηρεάζουν ορισμένες ομάδες προσώπων ή ακόμη ορισμένα κέντρα κράτησης όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να εκτιμήσει, συγκεκριμένα και με ακρίβεια, αν συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης με σκοπό την άσκηση ποινικών διώξεων ή την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής θα διατρέξει, λόγω των συνθηκών κράτησής του στο κράτος μέλος έκδοσης, πραγματικό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, σε περίπτωση παράδοσής του στο εν λόγω κράτος μέλος. Προς τον σκοπό αυτό, οφείλει να ζητήσει την προσκόμιση συμπληρωματικών πληροφοριών από την δικαστική αρχή έκδοσης, η οποία, αφού λάβει, εφόσον παραστεί ανάγκη, τη συνδρομή της κεντρικής αρχής ή μιας εκ των κεντρικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης, κατά την έννοια του άρθρου 7 της αποφάσεως-πλαίσιο, οφείλει να διαβιβάσει τις πληροφορίες αυτές εντός της προθεσμίας που τάσσεται σε τέτοιο αίτημα. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να αναβάλει την απόφασή της περί της παράδοσης του οικείου προσώπου έως ότου παραλάβει τις συμπληρωματικές πληροφορίες βάσει των οποίων μπορεί να αποκλείσει την ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου. Εάν η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου δεν μπορεί να αποκλειστεί εντός εύλογης προθεσμίας, η εν λόγω αρχή οφείλει να αποφασίσει εάν πρέπει να θέσει τέρμα στη διαδικασία παράδοσης.

(¹) EE C 320 της 28.9.2015.
EE C 59 της 15.2.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2016 η Continental Reifen Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 8 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Continental Reifen Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Compagnie générale des établissements Michelin

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-525/14 στο σύνολό της·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να επανεξετάσει τον εγγενή βαθμό διακριτικού χαρακτήρα των επίδικων σημάτων, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που συνθέτουν τα σημεία αυτά, καθώς και τον βαθμό ομοιότητας των σημείων αυτών, και

— να καταδικάσει το αναιρεσιβαλλόμενο να φέρει, εκτός από τα δικαστικά του έξοδα, και τα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση στηρίζεται σε παράβαση του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο καθόσον αυτό παρέβη, με την απόφασή του της 8ης Δεκεμβρίου 2015, το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα.

Εν συντομία, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κατά την εκτίμηση του όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα του υποβληθέντος προς

καταχώριση ως κοινοτικού σήματος « », περιλαμβανομένων των στοιχείων « » και « » από τα οποία αυτό απαρτίζεται, και του προγενέστερου σήματος « ».

Επιπροσθέτως, η εσφαλμένη εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου στηρίχθηκε σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις του ενδιαφερόμενου κοινού και την κατανόηση του κοινού αυτού σχετικά με τη σημασία των στοιχείων που απαρτίζουν τα συγκρουόμενα σημεία καθώς και του νόμου αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η αναιρεσείουσα ως παραρτήματα C.1 και C.4, τα οποία στην παρούσα διαδικασία αποτελούν το παράρτημα 6.

Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε γιατί δεν εξετάστηκαν κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των σημείων ορισμένες πτυχές των συγκρουόμενων σημείων, π.χ. τα εικονιστικά στοιχεία τους.

Βάσει των ως άνω εσφαλμένων εκτιμήσεων, το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι, ενόψει της έντονης ομοιότητας ή της ταυτότητας των καλυπτόμενων προϊόντων, του μεσαίου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου γαλλικού σήματος και του συνηθούς εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του εν λόγω προγενέστερου σήματος, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 22 Φεβρουαρίου 2016 — Polbud — Wykonawstwo sp. z o.o.

(Υπόθεση C-106/16)

(2016/C 211/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Polbud — Wykonawstwo sp. z o.o.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιβαίνει στα άρθρα 49 και 54 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η εφαρμογή διατάξεων του εθνικού δικαίου από το κράτος μέλος συστάσεως εμπορικής εταιρίας (περιορισμένης ευθύνης), οι οποίες εξαρτούν τη διαγραφή από το μητρώο εταιριών από τη λύση της εταιρίας μετά το πέρας της εκκαθαρίσεως, σε περίπτωση που η εταιρία έχει επανασυσταθεί σε άλλο κράτος μέλος βάσει αποφάσεως των εταιριών περί συνεχίσεως της νομικής προσωπικότητας που είχε αποκτηθεί στο κράτος μέλος συστάσεως της εταιρίας;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

- 2) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 49 και 54 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο εθνικό δίκαιο υποχρέωση διεξαγωγής από την εταιρία της διαδικασίας εκκαθαρίσεως, η οποία περιλαμβάνει την ολοκλήρωση των τρεχουσών συναλλαγών, την είσπραξη των απαιτήσεων, την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και τη ρευστοποίηση της εταιρικής περιουσίας, την ικανοποίηση ή εξασφάλιση των πιστωτών, την υποβολή οικονομικής εκθέσεως περί υλοποιήσεως των εν λόγω ενεργειών και τον ορισμό θεματοφύλακα των βιβλίων και εγγράφων, προηγείται δε της λύσεως της εταιρίας που επέρχεται από την ημερομηνία διαγραφής από το μητρώο, συνιστά κατάλληλο, αναγκαίο και ανάλογο μέσο για την προστασία του δικαιολογημένου δημοσίου συμφέροντος που έγκειται στην προστασία των πιστωτών, των εταιρών της μειοψηφίας και των εργαζομένων της μεταφερόμενης εταιρίας;
- 3) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 49 και 54 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι υφίσταται περιορισμός στην ελευθερία εγκαταστάσεως σε περίπτωση που εταιρία μεταφέρει την καταστατική της έδρα σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό τη μετατροπή της σε εταιρία του κράτους αυτού, χωρίς να μεταβάλλει την έδρα της κύριας επιχειρήσεως, η οποία παραμένει στο κράτος μέλος συστάσεώς της;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Φεβρουαρίου 2016 — Günther Horváth κατά Vas Megyei Kormányhivatal

(Υπόθεση C-113/16)

(2016/C 211/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Günther Horváth

Καθή: Vas Megyei Kormányhivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά περιορισμό που αντιβαίνει στα άρθρα 49 και 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους όπως η επίδικη στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, η οποία εξαρτά τη διατήρηση των δικαιωμάτων επικαρπίας και χρήσεως που έχουν συσταθεί επί αγροτικών γαιών από την απόδειξη στενής σχέσεως συγγένειας με τους συστήσαντες τα εν λόγω δικαιώματα, κατά τρόπον ώστε, εάν ο δικαιούχος αδυνατεί να αποδείξει στενή σχέση συγγένειας, το δικαίωμά του αποσβέννεται αυτοδικαίως άνευ αποκαταστάσεως της περιουσιακής του ζημίας;
- 2) Λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 49 και 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επηρεάζει πράγματι εξίσου τόσο τους υπηκόους του οικείου κράτους μέλους όσο και τους υπηκόους των λοιπών κρατών μελών κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους όπως η επίδικη στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, η οποία εξαρτά τη διατήρηση των δικαιωμάτων επικαρπίας και χρήσεως που έχουν συσταθεί επί αγροτικών γαιών από την απόδειξη στενής σχέσεως συγγένειας με τους συστήσαντες τα εν λόγω δικαιώματα, κατά τρόπον ώστε, εάν ο δικαιούχος αδυνατεί να αποδείξει στενή σχέση συγγένειας, το δικαίωμά του αποσβέννεται αυτοδικαίως άνευ αποκαταστάσεως της περιουσιακής του ζημίας;

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Κúria (Ουγγαρία) στις 26 Φεβρουαρίου 2016 —
Damien Zóldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatóság**

(Υπόθεση C-114/16)

(2016/C 211/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Damien Zóldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft.

Ανααιρεσίβλητη: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 167, 168, 178 και 179 της οδηγίας ΦΠΑ⁽¹⁾ την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται, στο πλαίσιο φορολογικού ελέγχου, να αναγνωρίσει το δικαίωμα εκπτώσεως υπέρ του υποκειμένου στον φόρο στην περίπτωση που, καίτοι ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο δεν έχει αναγράψει τον φόρο εισροών στη φορολογική του δήλωση, εντούτοις διαθέτει τιμολόγια εκδοθέντα σύμφωνα με την οδηγία αυτή και αιτείται, κατά τη διάρκεια του ελέγχου, να του αναγνωρισθεί το δικαίωμα προς έκπτωση;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ουγγαρία) την 1η Μαρτίου 2016 — Túrkevei Tejtermelő Kft. κατά Országos Környezetvédelmi és
Természetvédelmi Főfelügyelőség**

(Υπόθεση C-129/16)

(2016/C 211/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Καθής: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσक्रούει στο άρθρο 191 ΣΛΕΕ και στις διατάξεις της οδηγίας 2004/35/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, εθνική ρύθμιση η οποία –υπερβαίνοντας την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»– επιτρέπει στη διοικητική αρχή προστασίας του περιβάλλοντος να επιρρίπτει την ευθύνη για την αποκατάσταση της ζημίας του περιβάλλοντος με συγκεκριμένο τρόπο στον ιδιοκτήτη, χωρίς να χρειάζεται να διαπιστωθεί προηγουμένως επί της ουσίας η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς του εν λόγω προσώπου (εμπορικής εταιρίας) και του γεγονότος που αποτελεί την πηγή της ρυπάνσεως;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα και σε περίπτωση που δεν απαιτείται –λαμβανομένης υπόψη της ρυπάνσως του αέρα– αποκατάσταση της περιβαλλοντικής ζημίας, δικαιολογείται η επιβολή προστίμου σε σχέση με την προστασία της ποιότητας του αέρα βάσει ρυθμίσεως κράτους μέλους αυστηρότερης από εκείνη η οποία προβλέπεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 2004/35/EK και στο άρθρο 193 ΣΛΕΕ, ή ούτε η εν λόγω αυστηρότερη ρύθμιση μπορεί να οδηγήσει στην επιβολή στον ιδιοκτήτη, ο οποίος δεν ευθύνεται για την προκληθείσα ρύπανση, προστίμου αμιγώς τιμωρητικού χαρακτήρα;

(¹) Οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143, σ. 56).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajowa Izba Odwoławcza (Πολωνία) την 1η Μαρτίου 2016 — Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik κατά Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(Υπόθεση C-131/16)

(2016/C 211/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Krajowa Izba Odwoławcza

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik

Καθού: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 10, της οδηγίας 2004/17/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (¹), την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί να υποχρεωθεί να καλέσει τους προσφέροντες οι οποίοι δεν υπέβαλαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας (ήτοι της καθορισθείσας για την υποβολή των προσφορών) τις «δηλώσεις και τα έγγραφα» (έννοια η οποία περιλαμβάνει επίσης δείγματα του αντικειμένου της σύμβασης) που αποδεικνύουν ότι οι προσφερόμενες προμήθειες, παροχές υπηρεσιών ή εκτελέσεις έργων πληρούν τις απαιτήσεις που θέτει η αναθέτουσα αρχή, ή οι οποίοι υπέβαλαν μεν τις απαιτούμενες από την αναθέτουσα αρχή «δηλώσεις και έγγραφα», πλην όμως αυτά εμπεριέχουν σφάλματα, να υποβάλουν τις εν λόγω ελλείπουσες ή διορθωτικές των σφαλμάτων «δηλώσεις και έγγραφα» (δείγματα) εντός ορισμένης πρόσθετης προθεσμίας, χωρίς την επιβολή απαγόρευσης σύμφωνα με την οποία οι συμπληρωματικές «δηλώσεις και τα έγγραφα» (δείγματα) δεν επιτρέπεται να τροποποιούν το περιεχόμενο της προσφοράς;
- 2) Έχει το άρθρο 10, της οδηγίας 2004/17/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί να κρατήσει την εγγύηση που έχει καταβάλει ο προσφέρων, εφόσον ο τελευταίος, ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση της αναθέτουσας αρχής για υποβολή συμπληρωματικών στοιχείων, δεν υπέβαλε τις «δηλώσεις και τα έγγραφα» (δείγματα) που αποδεικνύουν ότι οι προσφερόμενες προμήθειες, παροχές υπηρεσιών ή εκτελέσεις έργων πληρούν τις απαιτήσεις που θέτει η αναθέτουσα αρχή, στην περίπτωση κατά την οποία η εν λόγω συμπλήρωση θα οδηγούσε στην τροποποίηση του περιεχομένου της προσφοράς ή δεν συγκατατέθηκε στην εξέταση της προσφοράς από την αναθέτουσα αρχή, με αποτέλεσμα την αδυναμία να επιλεγεί η προσφορά του προσφέροντος ως η πλέον συμφέρουσα;

- 3) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, η οποία τροποποιήθηκε με την οδηγία για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων, την έννοια ότι η «συγκεκριμένη σύμβαση», για την οποία κάνει λόγο η διάταξη αυτή με τη χρήση της έκφρασης «συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση», πρέπει να γίνει αντιληπτή ως «συγκεκριμένη, διεξαχθείσα διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης» (εν προκειμένω: δημοσιευθείσας με την από 3 Ιουνίου 2015 προκήρυξη), ή μπορεί επίσης να σημαίνει «συγκεκριμένο αντικείμενο της σύμβασης» (εν προκειμένω: υπηρεσία ψηφιοποίησης εγγράφων από το αρχείο της αναθέτουσας αρχής), ανεξαρτήτως του αν, συνεπεία της άσκησης προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή θα υποχρεωθεί να ακυρώσει τη διεξαχθείσα διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης και ενδεχομένως να κινησει νέα διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης;

(¹) EE L 134, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 7 Μαρτίου 2016 — Georgsmarienhütte GmbH κ.λπ. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-135/16)

(2016/C 211/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Georgsmarienhütte GmbH, Stahlwerk Bous GmbH, Schmiedag GmbH, Harz Guss Zorge GmbH

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 25ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) [που χορήγησε η Γερμανία για τη στήριξη της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας] C(2014) 8786 τελικό (¹), στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον η Επιτροπή χαρακτηρίζει τον καθορισμό ανωτάτου ορίου στην επιβαλλόμενη βάσει του Erneuerbare-Energien-Gesetz επιβάρυνση ως ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ;

(¹) EE 2015, L 250, σ. 122.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Πορτογαλία) στις 14 Μαρτίου 2016 — Município de Palmela κατά ASAE — Divisão de Gestão de Contraordenações

(Υπόθεση C-144/16)

(2016/C 211/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Município de Palmela

Καθή: ASAE — Divisão de Gestão de Contraordenações

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Λαμβανομένου υπόψη ότι το νομοθετικό διάταγμα υπ' αριθ. 379/97, της 27ης Δεκεμβρίου 1997, θέσπισε τον κανονισμό περί απαιτήσεων ασφαλείας που πρέπει να τηρούνται όσον αφορά την επιλογή θέσης, την εγκατάσταση, τον σχεδιασμό και τη λειτουργική οργάνωση των χώρων παιχνιδιού και ψυχαγωγίας, του σχετικού εξοπλισμού και των επιφανειών προσκρούσεως.
- β) Λαμβανομένου υπόψη ότι το νομοθετικό διάταγμα υπ' αριθ. 119/2009, της 19ης Μαΐου 2009, τροποποίησε το νομοθετικό διάταγμα υπ' αριθ. 379/97, της 27ης Δεκεμβρίου 1997, τροποποιώντας τη διατύπωση ορισμένων τεχνικών προτύπων και προσθέτοντας περαιτέρω τεχνικά πρότυπα, και αναδημοσίευσε το τροποποιημένο κείμενο του προαναφερθέντος κανονισμού, ως αναπόσπαστο μέρος αυτού.
- γ) Λαμβανομένου υπόψη ότι κανένα από τα δύο προαναφερθέντα εθνικά κανονιστικά κείμενα δεν κοινοποιήθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών κατά την οδηγία 98/34/EK⁽¹⁾, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, και μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη με το νομοθετικό διάταγμα υπ' αριθ. 58/2000, της 18ης Απριλίου 2000:
1. Οφείλει ο εθνικός δικαστής να κρίνει ως ανεφάρμοστο ολόκληρο το εθνικό κανονιστικό κείμενο που θεσπίζει τεχνικά πρότυπα και το οποίο, κατά παράβαση της οδηγίας 98/34/EK, δεν κοινοποιήθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ή οφείλει να κρίνει ως ανεφάρμοστους μόνο τους νέους τεχνικούς κανόνες που θεσπίστηκαν με το εθνικό κανονιστικό κείμενο; ή
  2. Πρέπει να κριθεί ως ανεφάρμοστο ολόκληρο το εθνικό κανονιστικό κείμενο που θεσπίζει τεχνικά πρότυπα και το οποίο, κατά παράβαση της οδηγίας 98/34/EK, δεν κοινοποιήθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ή πρέπει απλώς να κριθούν ως ανεφάρμοστοι οι νέοι τεχνικοί κανόνες που θεσπίστηκαν με το εθνικό κανονιστικό κείμενο;
  3. Είναι ανεφάρμοστα όλα τα τεχνικά πρότυπα που περιέχονται στον εν λόγω κανονισμό ή μόνο τα τεχνικά πρότυπα που τροποποιήθηκαν ή θεσπίστηκαν με το νομοθετικό διάταγμα υπ' αριθ. 119/2009, της 19ης Μαΐου 2009;

⁽¹⁾ Οδηγία 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ 1998, L 204, σ. 37).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Vrederecht te Antwerpen (Βέλγιο) στις 14 Μαρτίου 2016 — Karel de Grote — Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW κατά Susan Romy Jozef Kuijpers

(Υπόθεση C-147/16)

(2016/C 211/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Vrederecht te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Karel de Grote — Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW

Εναγόμενη: Susan Romy Jozef Kuijpers

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως ο εθνικός δικαστής, όταν έχει επιληφθεί αγωγής κατά καταναλωτή αφορώσας την εκτέλεση συμβάσεως και όταν βάσει των δικονομικών κανόνων του εσωτερικού δικαίου έχει μόνο την εξουσία να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν η αγωγή αντίκειται στους εθνικούς κανόνες δημοσίας τάξεως, έχει ομοίως την εξουσία να εξετάσει και να διαπιστώσει αυτεπαγγέλτως, ακόμη και σε περίπτωση ερημοδικίας, ότι η επίμαχη σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, όπως έχει μεταφερθεί στο βελγικό δίκαιο;
- 2) Πρέπει ένα ελεύθερο εκπαιδευτικό ίδρυμα, το οποίο παρέχει επιδοτούμενη εκπαίδευση σε καταναλωτή, να θεωρηθεί επιχείρηση κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, στο πλαίσιο της συμβάσεως για την παροχή της εκπαίδευσής αυτής έναντι πληρωμής των εξόδων εγγραφής, ενδεχομένως προσαυξημένων με ποσά που αφορούν την κάλυψη των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το εκπαιδευτικό ίδρυμα;
- 3) Εμπίπτει η σύμβαση μεταξύ καταναλωτή και επιδοτούμενου ελεύθερου εκπαιδευτικού ιδρύματος, η οποία αφορά την από το εν λόγω ίδρυμα παροχή επιδοτούμενης εκπαίδευσής, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ και πρέπει ένα ελεύθερο εκπαιδευτικό ίδρυμα, το οποίο παρέχει επιδοτούμενη εκπαίδευση σε καταναλωτή, να θεωρηθεί επαγγελματίας κατά την έννοια της πιο πάνω οδηγίας, στο πλαίσιο της συμβάσεως για την παροχή της εκπαίδευσής αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht München (Γερμανία) στις
17 Μαρτίου 2016 — Tigers GmbH κατά Hauptzollamt Landshut**

(Υπόθεση C-156/16)

(2016/C 211/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Tigers GmbH

Καθού: Hauptzollamt Landshut

Προδικαστικά ερωτήματα:

- I. Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 412/2013 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, την έννοια ότι επιτρέπει την εκ των υστέρων υποβολή έγκυρου τιμολογίου για τον πρώτο καθορισμό οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ, όταν συντρέχουν όλες οι άλλες αναγκαίες προϋποθέσεις για τη χορήγηση ατομικού συντελεστή δασμού αντιντάμπινγκ;
- II. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος:

Προσक्रούει στο άρθρο 78 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, η πράξη τελωνειακής αρχής στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου, η οποία απορρίπτει την επιστροφή δασμού αντιντάμπινγκ με το σκεπτικό ότι ο διασαφιστής δεν υπέβαλε νόμιμο εμπορικό τιμολόγιο παρά μόνον μετά τη διασάφηση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 131, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 302, σ. 1.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 311, σ. 17).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo (Ισπανία) στις 16 Μαρτίου 2016 — Margarita Isabel Vega González κατά Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Υπόθεση C-158/16)

(2016/C 211/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Margarita Isabel Vega González

Καθή: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο όρος «**συνθήκες απασχόλησεως**», της ρήτρας 4 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία παρατίθεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για την εργασία ορισμένου χρόνου, την έννοια ότι εμπίπτει σε αυτόν νομικό καθεστώς το οποίο επιτρέπει, όπως και στο μόνιμο προσωπικό, σε εργαζόμενο με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου ο οποίος εξελέγη σε αντιπροσωπευτικό πολιτικό αξίωμα να ζητήσει και να εξασφαλίσει αναστολή της σχέσεως παροχής υπηρεσιών με τον εργοδότη του, ώστε να επανέλθει στη θέση εργασίας του κατά τη λήξη της κοινοβουλευτικής θητείας του;
- 2) Έχει η **αρχή της μη διάκρισης** που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία παρατίθεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για την εργασία ορισμένου χρόνου, την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθετική ρύθμιση περιφερειακού χαρακτήρα, όπως ο Ley 3/1985 de ordenación de la función pública Asturiana [σχετικά με το καθεστώς των υπαλλήλων του Πριγκιπάτου των Αστουριών], και δη στο άρθρο 59, παράγραφος 2, αυτού, που απαγορεύει πλήρως την αναγνώριση στους αναπληρωτές δημοσίων υπαλλήλους του δημοσιούπαλληλικού καθεστώτος της αποσπάσεως όταν εκλέγονται βουλευτές του Κοινοβουλίου, ενώ το εν λόγω δικαίωμα αναγνωρίζεται στους τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους;

⁽¹⁾ ΕΕ L 1999, L 175, σ. 43.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag (Κάτω Χώρες) στις 21 Μαρτίου 2016 — Christian Louboutin και Christian Louboutin SAS κατά vanHaren Schoenen BV

(Υπόθεση C-163/16)

(2016/C 211/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Christian Louboutin και Christian Louboutin SAS

Εναγόμενη: vanHaren Schoenen BV

Προδικαστικό ερώτημα

Περιορίζεται ο όρος «σχήμα» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, της οδηγίας 2008/95/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (στη γερμανική, αγγλική και γαλλική απόδοση της οδηγίας περί σημάτων, αντιστοίχως: «Form», «shape» και «forme»), στα τρισδιάστατα χαρακτηριστικά του προϊόντος, όπως είναι τα (τρειςδιάστατα) περιγράμματα, οι διαστάσεις και ο όγκος του, ή μπορούν να ληφθούν υπόψη επίσης άλλα (μη τρισδιάστατα) χαρακτηριστικά του προϊόντος, όπως είναι το χρώμα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (EE L 299, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 25 Μαρτίου 2016 — Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer κατά Swiss International Air Lines AG

(Υπόθεση C-172/16)

(2016/C 211/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer

Εναγόμενη: Swiss International Air Lines AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές, της 21ης Ιουνίου 1999, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της από την απόφαση αριθ. 2 της Επιτροπής Αερομεταφορών Κοινότητας/Ελβετίας, της 26ης Νοεμβρίου 2010, την έννοια ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', αυτού, εφαρμόζεται και στους επιβάτες πτήσεως προερχόμενης από τρίτο κράτος, οι οποίοι προτίθενται να αφιχθούν σε αερολιμένα της Ελβετίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (EE L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ιρλανδία) στις 29 Μαρτίου 2016 — Μ.Η. κατά Μ.Η.

(Υπόθεση C-173/16)

(2016/C 211/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Μ.Η.

Εφεσίβλητος: Μ.Η.

Προδικαστικό ερώτημα

Εάν η κατά το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2201/2003 ⁽¹⁾ ημερομηνία «[...] καταθέσεως στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης [...]» πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αναφέρεται:

- i) στην ημερομηνία παραλαβής από το δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης, ακόμη και αν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, η δίκη δεν αρχίζει αμέσως με την παραλαβή και μόνον αυτή, ή
- ii) στην ημερομηνία κατά την οποία, μετά την παραλαβή του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης, η δίκη αρχίζει σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Μαρτίου 2016 η Tilly-Sabco κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Ιανουαρίου 2016 στην υπόθεση T-397/13, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-183/16 P)

(2016/C 211/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Tilly-Sabco (εκπρόσωποι: R. Milchior, F. Le Roquais, S. Charbonnel, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2016 στην υπόθεση T-397/13 εκτός από το παραδεκτό της ασηκθείσας προσφυγής·
- να αποφανθεί, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, οριστικά επί της υπόθεσης και να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 689/2013, της 18ης Ιουλίου 2013, για τον καθορισμό μηδενικών επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών ⁽¹⁾·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης και της ανααιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

Ο πρώτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽¹⁾. Η Επιτροπή δεν επέτρεψε στην επιτροπή διαχειρίσεως να εξετάσει, εμπροθέσμως, όλα τα απαραίτητα στοιχεία, περιλαμβανομένων των συντελεστών επιστροφών, ώστε να γνωμοδοτήσει επί του σχεδίου κανονισμού.

Ο δεύτερος λόγος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 164, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ»)⁽²⁾. Η αναιρεσείουσα διατείνεται, μεταξύ άλλων, ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς χαρακτήρισε «ως περιοδικό γεωργικό μέσο» τον εκτελεστικό κανονισμό 689/2013.

Ο τρίτος λόγος αντλείται από ελλιπή ή ανεπαρκή αιτιολογία του εκτελεστικού κανονισμού 689/2013 και αφορά, μεταξύ άλλων, τον χαρακτηρισμό του ως «τυποποιημένου χαρακτηρισμού» και την αιτιολογία του «μηδενικού» συντελεστή επιστροφών. Επιπροσθέτως, ο τρόπος καθορισμού των συντελεστών επιστροφών εκφεύγει του δικαστικού ελέγχου. Η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως περί της διαδοχικής μείωσης των συντελεστών επιστροφών είναι αντιφατική.

Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση του νόμου ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν ερμήνευσε ορθώς τα κριτήρια του άρθρου 164, παράγραφος 3, του κανονισμού 1234/2007. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο επικύρωσε, βάσει ορισμένων κριτηρίων, τον αυθαίρετο και χωρίς αιτιολογία συνυπολογισμό εκ μέρους της Επιτροπής της περιόδου αναφοράς 2009-2013, ήτοι ιδιαίτερα μακράς και παλαιάς περιόδου, αντί για το έτος 2013 όπως απαιτούσαν οι σχετικές διατάξεις και, μεταξύ άλλων, το άρθρο 164, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1234/2007. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι η διαφορά των τιμών των πουλερικών Βραζιλίας δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη επιστροφές κατά την εξαγωγή προς διασφάλιση της ισορροπίας της αγοράς της Ένωσης στον τομέα του κρέατος πουλερικών καθώς και τη φυσική εξέλιξη στον τομέα των τιμών και του εμπορίου. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη προβάλλοντας ενώπιόν του διαφορετικά επιχειρήματα από αυτά που προέβαλε ενώπιον της επιτροπής διαχειρίσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ L 196, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 55, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ L 299, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) την 1η Απριλίου 2016 — Onidiu-Mihaita Petrea κατά Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

(Υπόθεση C-184/16)

(2016/C 211/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: Onidiu-Mihaita Petrea

Καθού: Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 27 και 32 της Οδηγίας 2004/38/ΕΚ⁽¹⁾, ερμηνευόμενα υπό το φως των άρθρων 45 και 49 της ΣΛΕΕ και ενόψει της διαδικαστικής αυτονομίας των κρατών μελών και των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοίκησης, την έννοια ότι επιβάλλεται ή επιτρέπεται η ανάκληση της, ήδη χορηγηθείσας, κατ' άρθρο 8 παράγραφος 1 του π.δ. 106/2007, σε υπήκοο άλλου κράτους μέλους βεβαίωσης εγγραφής πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η σε βάρος του επιβολή μέτρου επιστροφής από το κράτος υποδοχής σε περίπτωση που, μολονότι είχε εγγραφεί στον εθνικό κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών με το μέτρο της απαγόρευσης εισόδου για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας, αυτός εισήλθε εκ νέου στο εν λόγω κράτος μέλος και προχώρησε στην έναρξη επιχειρηματικής δραστηριότητας χωρίς να τηρήσει την προβλεπόμενη, στο άρθρο 32 της Οδηγίας 2004/38/ΕΚ, διαδικασία υποβολής αίτησης άρσης της απαγόρευσης εισόδου, αναγόμενης της τελευταίας (απαγόρευσης εισόδου) σε αυτοτελή λόγο δημόσιας τάξης που δικαιολογεί την ανάκληση της βεβαίωσης εγγραφής πολίτη κράτους μέλους;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο παραπάνω ερώτημα, η περίπτωση αυτή ταυτίζεται με περίπτωση μη νόμιμης διαμονής του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο έδαφος του κράτους υποδοχής, ώστε να επιτρέπεται η, κατά το άρθρο 6 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2008/115/ΕΚ⁽¹⁾, έκδοση πράξης επιστροφής από το όργανο το οποίο είναι αρμόδιο για την ανάκληση της βεβαίωσης εγγραφής του ως πολίτη της Ένωσης, μολονότι αφενός η βεβαίωση εγγραφής δεν αποτελεί, όπως παγίως γίνεται δεκτό, τίτλο νόμιμης διαμονής στη χώρα, αφετέρου στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2008/115/ΕΚ υπάγονται μόνο οι υπήκοοι τρίτων χωρών;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ίδιο ερώτημα, αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, δρώντας στο πλαίσιο της διαδικαστικής αυτονομίας του κράτους μέλους υποδοχής, ανακαλέσουν, για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας, τη βεβαίωση εγγραφής πολίτη άλλου κράτους μέλους, που δεν αποτελεί τίτλο νόμιμης διαμονής στη χώρα, και ταυτόχρονα επιβάλλουν, σ' αυτόν, μέτρο επιστροφής, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι πρόκειται, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, για μία και μόνο διοικητική πράξη περί διοικητικής απέλασης των άρθρων 27 και 28 της Οδηγίας 2004/3 8/ΕΚ υποκείμενη σε δικαστικό έλεγχο υπό τις προϋποθέσεις των τελευταίων αυτών διατάξεων που θεσπίζουν αποκλειστικό, ενδεχομένως, τρόπο διοικητικής απομάκρυνσης πολιτών της Ε.Ε. από το έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής;
- 4) Σε περίπτωση που η απάντηση επί του πρώτου και δεύτερου των προδικαστικών ερωτημάτων είναι είτε καταφατική είτε αρνητική, αντίκειται στην αρχή της αποτελεσματικότητας εθνική νομολογιακή πρακτική η οποία απαγορεύει στις διοικητικές αρχές και ακολούθως στα αρμόδια δικαστήρια, που επιλαμβάνονται της υπόθεσης, να εξετάζουν, στο πλαίσιο ανάκλησης βεβαίωσης εγγραφής πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή επιβολής μέτρου απομάκρυνσης από το κράτος μέλος υποδοχής λόγω της ισχύος σε βάρος του υπηκόου άλλου κράτους μέλους μέτρου απαγόρευσης εισόδου στο εν λόγω κράτος μέλος, το κατά πόσο τηρήθηκαν κατά την έκδοση της εν λόγω απόφασης απαγόρευσης εισόδου οι διαδικαστικές εγγυήσεις των διατάξεων των άρθρων 30 και 31 της Οδηγίας 2004/3 8/ΕΚ;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του ανωτέρω ερωτήματος, συνάγεται από το άρθρο 32 της Οδηγίας 2004/38/ΕΚ υποχρέωση των αρμόδιων διοικητικών αρχών του κράτους μέλους να κοινοποιούν, σε κάθε περίπτωση, στον ενδιαφερόμενο υπήκοο άλλου κράτους μέλους την απόφαση απομάκρυνσης του σε γλώσσα την οποία κατανοεί, ώστε να δύναται λυσιτελώς να ασκήσει τα διαδικαστικά δικαιώματα που αντλούνται από τις εν λόγω διατάξεις της Οδηγίας, ανεξαρτήτως του αν υποβάλλεται σχετικό αίτημα από τον ίδιο;

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σελ. 77)

(²) Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σελ. 98)

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις
4 Απριλίου 2016 — Boguslawa Zaniewicz-Dybeck κατά Pensionsmyndigheten**

(Υπόθεση C-189/16)

(2016/C 211/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Αναιρεσίβλητη: Pensionsmyndigheten

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 1408/71⁽¹⁾ την έννοια ότι, κατά τον υπολογισμό της εγγυημένης συντάξεως που χορηγείται από τη Σουηδία, μπορεί στις περιόδους ασφάλισεως οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σε άλλο κράτος μέλος να αναγνωριστεί συνταξιοδοτική αξία αντίστοιχη με τον μέσο όρο της αξίας που έχουν οι περίοδοι ασφάλισεως οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στη Σουηδία όταν ο αρμόδιος φορέας προβαίνει σε αναλογικό υπολογισμό της συντάξεως σύμφωνα με το άρθρο 46, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο ερώτημα 1, μπορεί ο αρμόδιος φορέας, κατά τον υπολογισμό του δικαιώματος εγγυημένης συντάξεως, να λάβει υπόψη του το εισόδημα από σύνταξη γήρατος που λαμβάνει ο δικαιούχος από άλλο κράτος μέλος χωρίς τούτο να αντιβαίνει στις διατάξεις του κανονισμού 1408/71;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 7 Απριλίου 2016 —
Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan κατά Svensk Handel AB**

(Υπόθεση C-194/16)

(2016/C 211/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσες: Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan

Αναρρεσίβλητη: Svensk Handel AB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (¹), την έννοια ότι πρόσωπο, του οποίου τα δικαιώματα φέρεται να έχουν προσβληθεί από την ανάρτηση στο διαδικτυο αναληθών περι αυτού πληροφοριών και από την παράλειψη αφαιρέσεως σχετιζόμενων με το εν λόγω πρόσωπο σχολίων, δύναται να ασκήσει αγωγή ενώπιον των δικαστηρίων κάθε κράτους μέλους εντός του οποίου είναι ή ήταν προσβάσιμες οι αναρτηθείσες στο διαδικτυο πληροφορίες, αναφορικά με τη ζημία που επήλθε εντός του εν λόγω κράτους μέλους, ζητώντας τη διόρθωση των αναληθών πληροφοριών και την αφαίρεση των σχολίων που θίγουν τα δικαιώματά του;
- 2) Έχει το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι νομικό πρόσωπο, του οποίου τα δικαιώματα φέρεται να έχουν προσβληθεί από την ανάρτηση στο διαδικτυο αναληθών περι αυτού πληροφοριών και από την παράλειψη αφαιρέσεως σχετιζόμενων με το εν λόγω νομικό πρόσωπο σχολίων, δύναται να εγείρει, για τη συνολική ζημία που υπέστη, αξιώσεις διορθώσεως των πληροφοριών, υποχρεωτικής αφαιρέσεως των σχολίων και αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας που προκλήθηκε από την ανάρτηση των αναληθών πληροφοριών στο διαδικτυο, ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των συμφερόντων του;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως επί του δευτέρου ερωτήματος, έχει το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι:

- εξ αυτού προκύπτει ότι το κέντρο των συμφερόντων ενός νομικού προσώπου, και κατ' επέκταση ο τόπος επελεύσεως της ζημίας που υπέστη, βρίσκεται στο κράτος μέλος στο οποίο το πρόσωπο αυτό έχει την έδρα του ή
- για τον προσδιορισμό του κέντρου των συμφερόντων του νομικού προσώπου, και κατ' επέκταση του τόπου επελεύσεως της ζημίας που υπέστη, πρέπει να συνεκτιμώνται στο σύνολό τους παράγοντες, όπως η έδρα και η μόνιμη εγκατάσταση του νομικού προσώπου, η έδρα των πελατών του και ο τρόπος με τον οποίο εκτελούνται οι επιχειρηματικές συναλλαγές;

(¹) ΕΕ L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 11 Απριλίου 2016
— État belge κατά Max-Manuel Nianga

(Υπόθεση C-199/16)

(2016/C 211/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίον: État belge

Αναρρεσίβλητος: Max-Manuel Nianga

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λαμβανομένου υπόψη του δικαιώματος ακροάσεως σε κάθε διαδικασία, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, ο οποίος συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, όπως εφαρμόζεται στο πλαίσιο της ανωτέρω οδηγίας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στην εθνική αρχή να λαμβάνει υπόψη τα βέλτιστα συμφέροντα του παιδιού, την οικογενειακή ζωή και την κατάσταση της υγείας του συγκεκριμένου υπηκόου τρίτης χώρας κατά την έκδοση της αποφάσεως επιστροφής την οποία αφορούν τα άρθρα 3, σημείο 4, και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας, ή κατά την απομάκρυνση κατά την έννοια των άρθρων 3, σημείο 5, και 8 της ίδιας οδηγίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 348, σ. 98.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 12 Απριλίου 2016 — Securitas — Serviços e Tecnologia de Segurança SA κατά ICTS Portugal — Consultadoria de Aviação Comercial SA κ.λπ.

(Υπόθεση C-200/16)

(2016/C 211/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: Securitas — Serviços e Tecnologia de Segurança SA

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: ICTS Portugal — Consultadoria de Aviação Comercial SA, Arthur George Resendes, Jorge Alberto Rodrigues Pereira, José Manuel Duque Medeiros, José Octávio Pimentel do Couto Macedo, Márcio Aurélio Mendes, Marco Paulo Viveiros Câmara, Milton César Pimentel Freitas, Milton Miguel Miranda Santos, Nelson Manuel Rego Sousa, Osvaldo Manuel Rego Arruda, Pedro Miguel Amaral Pacheco, Pedro Miguel Costa Tavares, Rui Miguel Costa Tavares, Rui Sérgio Gouveia Terra, Jaime Amorim Amaral Melo, Marcos Daniel Varandas Carvalho, Valter Eurico Rocha da Silva e Sousa.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί η περίπτωση η οποία περιγράφεται στη δικογραφία μεταβίβαση επιχειρήσεως ή εγκαταστάσεως, κατά τρόπο ώστε να έχει λάβει χώρα η μεταβίβαση της επιχειρήσεως ICTS στην επιχείρηση Securitas ως αποτέλεσμα της διεξαγωγής δημόσιου διαγωνισμού με τον οποίο ανατέθηκε στη Securitas, επιλεγείσα επιχείρηση στον εν λόγω διαγωνισμό, η παροχή υπηρεσιών επιτηρήσεως και ασφάλειας στον λιμένα της Ponta Delgada, στη νήσο San Miguel (Αζόρες), και συνιστά μεταβίβαση οικονομικής μονάδας, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/23/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001;
- 2) Αποτελεί η περίπτωση η οποία περιγράφεται στη δικογραφία απλή διαδοχή ανταγωνιστικών επιχειρήσεων, ως αποτέλεσμα της αναθέσεως της παροχής υπηρεσιών στην επιχείρηση που επελέγη στον προμνησθέντα δημόσιο διαγωνισμό, κατά τρόπο ώστε να μην εμπίπτει στην έννοια της μεταβιβάσεως επιχειρήσεως ή εγκαταστάσεως για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας;
3. Αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο για τον ορισμό της μεταβιβάσεως επιχειρήσεως ή εγκαταστάσεως, ο οποίος απορρέει από την οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, η ρήτρα 13, παράγραφος 2, της προμνησθείσας συλλογικής συμβάσεως εργασίας, η οποία συνήφθη μεταξύ της AES, της AESIRF και της STAD καθώς και άλλων συνδικαλιστικών ενώσεων, στο μέτρο που προβλέπει τα εξής: «Δεν εμπίπτει στην έννοια της μεταβιβάσεως επιχειρήσεως ή εγκαταστάσεως η απώλεια πελάτη εκ μέρους οικονομικού φορέα λόγω της αναθέσεως της υπηρεσίας σε άλλον οικονομικό φορέα»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ 2001, L 82, σ. 16).

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Απριλίου 2016 ο Dirk Andres (σύνδικος πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH), πρώην Heitkamp BauHolding GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 4 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-203/16 P)

(2016/C 211/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Dirk Andres (σύνδικος πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH (εκπρόσωποι: W. Niemann, S. Geringhoff, P. Dodos, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει μερικώς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4.2.2016 στην υπόθεση T-287/11, όπως διατυπώνεται στο διατακτικό, στο μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή (σημεία 2 και 3 του διατακτικού), και, διατηρούμενων των πρωτοδίκως προβληθέντων αιτημάτων, να ακυρώσει την απόφαση της πρώτης αναιρεσίβλητης 2011/527/ΕΕ της 26.1.2011 σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 7/10 (πρώην CP 250/09 και NN 5/10) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία «Νόμος περί φορολογίας νομικών προσώπων, ρήτρα εξυγίανσης»⁽¹⁾,
- επικουρικώς, να αναρέσει μερικώς την προμνησθείσα απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, όπως διατυπώνεται στο διατακτικό, στο μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή (σημεία 2 και 3 του διατακτικού) και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως, ο αναιρεσειών προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

Καταρχάς, ο αναιρεσειών προβάλλει διαδικαστικά πταίσματα. Διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε ή αιτιολόγησε αντιφατικά τα συμπεράσματά του σχετικά με το πλαίσιο αναφοράς, τον επιλεκτικό χαρακτήρα του μέτρου και τη δικαιολόγησή του, όπως επίσης ότι προσέβαλε το δικαίωμά του ακροάσεως καθόσον δεν έλαβε υπόψη τα επιχειρήματά του.

Επιπλέον, ο αναιρεσειών προβάλλει παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ στηριζόμενος επ' αυτού σε τρεις λόγους αναιρέσεως:

Πρώτον, διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο καθόρισε εσφαλμένα το πλαίσιο αναφοράς, καθότι, συγχέοντας το πρώτο και το δεύτερο στάδιο του ελέγχου επιλεκτικότητας, εξέλαβε εσφαλμένα τη μεν ρύθμιση του άρθρου 8c, παράγραφος 1, του KStG, περί αποκλεισμού της μεταφοράς ζημιών ως τον εφαρμοστέο βασικό κανόνα, τη δε διατήρηση των ζημιών σύμφωνα με τη «ρήτρα εξυγιάνσεως» του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, του KStG, ως εξαίρεση. Στο πλαίσιο αυτό το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η ρήτρα εξυγιάνσεως αποτελεί τμήμα του γενικότερου και βασιζόμενου στο γερμανικό συνταγματικό δίκαιο κανονικού φορολογικού δικαίου περί μεταφοράς των ζημιών σύμφωνα με το άρθρο 10d του EStG.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εξέλαβε εσφαλμένα τη «ρήτρα εξυγιάνσεως» ως παράνομη. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η «ρήτρα εξυγιάνσεως» δεν καθορίζει κανένα προσωπικό πεδίο εφαρμογής, αλλά αντιθέτως, αφορά κάθε επιχείρηση ανεξαρτήτως του είδους και του αντικειμένου της. Η «ρήτρα εξυγιάνσεως» εφαρμόζεται ανεξαιρέτως σε κάθε επιχείρηση που αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε επίσης υπόψη ότι, όσον αφορά τον κύριο σκοπό της ρύθμισης περί μεταφοράς των ζημιών, ήτοι την αποφυγή του κινδύνου ενδεχόμενης καταχρηστικής χρήσης των ζημιών, οι προβληματικές και οι υγιείς επιχειρήσεις δεν βρίσκονται σε μια, από ουσιαστικής και νομικής απόψεως, συγκρίσιμη κατάσταση. Στην περίπτωση της «ρήτρας εξυγιάνσεως» αποκλείεται η καταχρηστική χρήση των ζημιών, δυνάμει της εξουσίας προσδιορισμού που έχει ο νομοθέτης.

Τρίτον, σε κάθε περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο αδικώς έκρινε ότι η «ρήτρα εξυγιάνσεως» δεν δικαιολογείται. Ο αναιρεσειών προβάλλει ότι η «ρήτρα εξυγιάνσεως» δεν αποβλέπει στη στήριξη των προβληματικών επιχειρήσεων, αλλά στη διασφάλιση της φορολόγησης των επιχειρήσεων αυτών σύμφωνα με την αρχή της ίσης συμμετοχής στα φορολογικά βάρη η οποία αποτελεί εγγενή σκοπό του γερμανικού φορολογικού δικαίου. Ειδικότερα, με τη διατήρηση των ζημιών πρέπει να καθίσταται εν τέλει δυνατή η μέσω του συμψηφισμού ζημιών φορολογική εξαίρεση των λεγόμενων «πλασματικών κερδών», τα οποία προκύπτουν από τη διαγραφή χρέους.

(¹) EE L 235, σ. 26.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Απριλίου 2016 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 4 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-208/16 P)

(2016/C 211/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και R. Kanitz)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Heitkamp BauHolding GmbH, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-287/11, στο βαθμό που κρίνει την προσφυγή αβάσιμη,

- να ακυρώσει οριστικά την απόφαση της Επιτροπής της 26ης Ιανουαρίου 2011, C(2011) 275, στη διαδικασία «κρατική ενίσχυση C 7/2010 — Νόμος περί φορολογίας νομικών προσώπων, ρήτρα εξυγιάνσεως (KStG, Sanierungsklausel)», σύμφωνα με το άρθρο 61, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αίτησης αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει έναν λόγο αναιρέσεως.

Διατείνεται ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι το άρθρο 8c, παράγραφος 1a, του KStG, η λεγόμενη ρήτρα εξυγιάνσεως, δεν είναι επιλεκτική:

- Η λεγόμενη ρήτρα εξυγιάνσεως δεν είναι εκ πρώτης όψεως επιλεκτική, διότι δεν συντρέχει καμία παρέκκλιση από το ισχύον σύστημα αναφοράς και διότι πρόκειται περί γενικού μέτρου προς όφελος κάθε επιχείρησης εντός του κράτους μέλους.
- Η λεγόμενη ρήτρα εξυγιάνσεως δικαιολογείται επίσης από τη φύση και από την εσωτερική δομή του φορολογικού συστήματος. Η ρήτρα εξυγιάνσεως δικαιολογείται, πρώτον, από την αρχή της ίσης συμμετοχής στα φορολογικά βάρη, δεύτερον, από την καταπολέμηση των καταχρήσεων, δηλαδή την παρεμπόδιση καταχρηστικών συμπεριφορών και, τρίτον, από τις αντικειμενικές διαφορές μεταξύ της επιζήμιας κτήσεως μετοχών και της κτήσεως μετοχών με σκοπό την εξυγίανση.

**Αναίρεση που άσκησε στις 22 Απριλίου 2016 η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε. (ΔΕΗ) κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-639/14, Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε. (ΔΕΗ) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής
(Υπόθεση C-228/16 P)**

(2016/C 211/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε. (ΔΕΗ) (Ευθύμιος Μπουρτζάλας, Ανάργυρος Οικονόμου, Ευσταθία Σαλακά, Χαράλαμπος Συνοδινός, Χαρίσιος Ταγαράς, Denis Waelbroeck, δικηγόροι)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

- αναρθεί και εξαφανισθεί η Αναρσειβαλλόμενη Διάταξη·
- το Δικαστήριο διατάξει την αναπομπή της υπόθεσης στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των αιτημάτων της Αναρσειούσας, με τα οποία ζητείται η ακύρωση της από 12η Ιουνίου 2014 Προσβαλλόμενης Πράξης·
- καταδικασθεί η καθ' ής στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης, ήτοι της δικαστικής δαπάνης της πρωτοβάθμιας δίκης και της αναιρετικής δίκης

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Αναρσειούσα υποστηρίζει ότι η Αναρσειβαλλόμενη Διάταξη πάσχει από ουσιώδη νομικά σφάλματα και πρέπει να αναρθεί για τους ακόλουθους λόγους:-

- 1) πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και έλλειψη αιτιολογίας ως προς την κρίση ότι η Υπόθεση T-639/14 κατέστη άνευ αντικειμένου, κατά το μέτρο που η κρίση αυτή θεμελιώνεται στην υποτιθέμενη «αντικατάσταση» της Προσβαλλόμενης Πράξης με την από 25η Μαρτίου 2015 πράξη της Επιτροπής·

- 2) παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, της ασφάλειας δικαίου και της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά την κρίση ότι η από 25η Μαρτίου 2015 πράξη αντικαθιστά την Προσβαλλόμενη Πράξη·
  - 3) πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή της αρχής της νομιμότητας των πράξεων των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
  - 4) παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης ως προς την κρίση ότι η αιτιολογία της Προσβαλλόμενης Πράξης «ουδόλωσ κάνει λόγο περί του κρατικού χαρακτήρα ενδεχόμενης ενισχύσεως με τη μορφή διατηρητικής αποφάσεως» και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης ως προς την κρίση ότι τα προβαλλόμενα από τη ΔΕΗ νομικά ελαττώματα της Προσβαλλόμενης Πράξης «θα αποτελέσουν] κατ' ανάγκη αντικείμενο εκτιμήσεως στην [...] υπόθεση T-352/15»·
  - 5) παραμόρφωση του σκεπτικού της ΔΕΗ περί των κριτηρίων με βάση τα οποία θα έπρεπε να αποφασισθεί η κατάργηση ή μη της δίκης στην παρούσα υπόθεση ως προς την Καταγγελία του 2012 και πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο ως προς την κρίση ότι η Καταγγελία του 2012 απερίφθη «σιωπηρώς» με την από 25η Μαρτίου 2015 πράξη της Επιτροπής· και
  - 6) πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης κατά την κρίση ότι κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2016 — Strack κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-221/08) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με φάκελο έρευνας της OLAF — Προσφυγή ακυρώσεως — Ρητή και σιωπηρή άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη]

(2016/C 211/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Guido Strack (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Tettenborn και N. Lödler, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Costa de Oliveira και B. Eggers, στη συνέχεια, B. Eggers και J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως του συνόλου των ρητών και σιωπηρών αποφάσεων της Επιτροπής οι οποίες εκδόθηκαν κατόπιν των αρχικών αιτήσεων για παροχή προσβάσεως σε έγγραφα τις οποίες υπέβαλε ο G. Strack στις 18 και 19 Ιανουαρίου 2008 και, αφετέρου, αξίωση αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη κατά το μέρος που αφορά τη νομιμότητα των σιωπηρών αποφάσεων με τις οποίες δεν επιτράπη η πρόσβαση στα έγγραφα που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο των αιτήσεων προσβάσεως που υπέβαλε ο Guido Strack.
- 2) Καταργεί τη δίκη κατά το μέρος που αφορά τη νομιμότητα των ρητών αποφάσεων με τις οποίες δεν επιτράπη εν μέρει ή εν όλω η πρόσβαση στα έγγραφα, τις οποίες εξέδωσε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) στο πλαίσιο των επιβεβαιωτικών αιτήσεων προσβάσεως σε έγγραφα του G. Strack, της 22ας Φεβρουαρίου και της 21ης Απριλίου 2008, καθόσον τα έγγραφα αυτά δεν υπήρχαν ή δεν ήταν πλέον διαθέσιμα ή καθόσον τα έγγραφα αυτά, ή αποσπάσματά τους, τέθηκαν στη διάθεση του κοινού ή καθόσον ο G. Strack δέχεται τη νομιμότητα των αρνήσεων προσβάσεως που έλαβαν χώρα εν τω μεταξύ.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση της OLAF της 30ής Απριλίου 2010 κατά το μέρος που:
  - δεν επιτράπη η πρόσβαση στα έγγραφα που φέρουν τη μνεία «PD»·
  - απεκρύβη το όνομα του G. Strack στα έγγραφα που φέρουν τη μνεία «PA»·
  - παραλείφθηκαν έγγραφα στον κατάλογο της OLAF της 30ής Απριλίου 2010 ή δεν γνωστοποιήθηκαν στον G. Strack μόνον με το σκεπτικό ότι ήταν ο συντάκτης τους, τα είχε στη διάθεσή του δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ή δυνάμει άλλης βάσεως, χωρίς να έχουν τεθεί στη διάθεση του κοινού, ή αποκλείστηκαν από την αίτηση προσβάσεως, στον βαθμό που αφορούσαν αλληλογραφία μεταξύ της OLAF και του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ή μεταξύ της OLAF και του G. Strack και αφορούσαν τον ίδιο, χωρίς να αποτελούν μέρος του σχετικού με την επίμαχη έρευνα φακέλου.

- 4) Ακυρώνει την απόφαση της OLAF της 7ης Ιουλίου 2010 κατά το μέρος που:
- δεν επιτράπη η πρόσβαση στο έγγραφο αριθ. 266 βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής·
  - δεν επιτράπη η πρόσβαση στο έγγραφο αριθ. 268, με εξαίρεση τις πληροφορίες στις οποίες ο G. Strack μπόρεσε να έχει πρόσβαση βάσει του κανονισμού 1049/2001 στο πλαίσιο της διαβίβασης άλλων εγγράφων·
  - απεκρύβη το όνομα του G. Strack στα διαβιβαστικά εγγράφων που είχαν προσαρτηθεί στην εν λόγω απόφαση.
- 5) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 6) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα τρία τέταρτα των εξόδων του G. Strack.
- 7) Ο G. Strack φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων του.

(¹) EE C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — European Dynamics Luxembourg κ.λπ. κατά EUIPO

(Υπόθεση T-556/11) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαγωνισμός — Ανάπτυξη λογισμικού και υπηρεσίες συντήρησης — Απόρριψη προσφοράς — Κατάταξη προσφέροντος βάσει του συστήματος της κατά προτεραιότητα κατατάξεως — Λόγοι αποκλεισμού — Σύγκρουση συμφερόντων — Ίση μεταχείριση — Καθήκον επιμέλειας — Κριτήρια αναθέσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Απώλεια ευκαιρίας)

(2016/C 211/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-Ενάγουσες: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Λουξεμβούργο), European Dynamics Belgium SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: αρχικά Ν. Κορογιαννάκης, Μ. Δερμιτζάκης και Ν. Θεολόγου, στη συνέχεια Ι. Αμπατζής, και τέλος Μ. Σφυρή, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: αρχικά Ν. Bambara και Μ. Paolacci, στη συνέχεια Μ. Bambara, επικουρούμενοι από τους Ρ. Wytinck και Β. Hoorelbeke, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της κοινοποιηθείσας με έγγραφο της 11ης Αυγούστου 2011 αποφάσεως του EUIPO, η οποία ελήφθη στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού ΑΟ/029/10, με τίτλο «Ανάπτυξη λογισμικού και υπηρεσίες συντήρησης», και με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της European Dynamics Luxembourg, καθώς και των λοιπών συναφών αποφάσεων του EUIPO που εκδόθηκαν στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας, περιλαμβανομένων των αποφάσεων με τις οποίες η σύμβαση ανατέθηκε σε άλλους προσφέροντες και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την κοινοποιηθείσα με έγγραφο της 11ης Αυγούστου 2011 απόφαση του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), η οποία ελήφθη στο πλαίσιο του διαγωνισμού ΑΟ/029/10, με τίτλο «Ανάπτυξη λογισμικού και υπηρεσίες συντήρησης», και με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της European Dynamics Luxembourg SA, καθώς και τις λοιπές συναφείς αποφάσεις του EUIPO που εκδόθηκαν στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας, περιλαμβανομένης της αποφάσεως με την οποία η σύμβαση ανατέθηκε σε τρεις άλλους προσφέροντες, ως αναδόχους στην πρώτη, τη δεύτερη και την τρίτη θέση βάσει του συστήματος της κατά προτεραιότητας κατατάξεως.

2. Υποχρεώνει το EUIPO να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η *European Dynamics Luxembourg* λόγω της απώλειας της ευκαιρίας να της ανατεθεί η σύμβαση-πλαίσιο με την ιδιότητα της τρίτης, τουλάχιστον, αντισυμβαλλομένης βάσει του συστήματος της κατά προτεραιότητα κατατάξεως.
3. Οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Γενικό Δικαστήριο, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως, το ακριβές αριθμητικό ποσό της αποζημιώσεως, το οποίο θα καθορίσουν από κοινού κατόπιν συμφωνίας.
4. Σε περίπτωση μη επιτεύξεως συμφωνίας, οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Γενικό Δικαστήριο, εντός της ίδιας προθεσμίας, τα αιτήματά τους, συνοδευόμενα από συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία.
- 5) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 6 της 7.1.2012.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — Pappalardo κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-316/13) (¹)**

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Αλιεία — Διατήρηση των αλιευτικών πόρων — Αποκατάσταση των αποθεμάτων τόννου — Επείγοντα μέτρα για την απαγόρευση της αλιείας με σκάφη γρι-γρι — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες)

(2016/C 211/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Ιταλία), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Κατάνια, Ιταλία), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Πεσκάρα, Ιταλία), και Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Πεσκάρα) (εκπρόσωποι: V. Cannizzaro και L. Caroli, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet και D. Nardi)

Αντικείμενο

Αγωγή αποζημιώσεως με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι ενάγοντες εξαιτίας της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση επειγόντων μέτρων όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόνο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45 °Δ, και στη Μεσόγειο (ΕΕ L 155, σ. 9).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τους Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe E C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC και Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — ANKO κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-154/14) ⁽¹⁾

[**Ρήτρα διατησίας — Συμφωνίες επιχορηγήσεως που συνήφθησαν στο πλαίσιο του εβδομού προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Έργα Perfortm και Oasis — Επιλέξιμες δαπάνες — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Ανταγωγή — Τόκοι υπερημερίας]**

(2016/C 211/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανός, Σ. Παλιού και Α. Σκουλικής, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και P. Arenas, επικουρούμενοι από την Ό. Λύτρα, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αφενός, αγωγή, δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με αίτημα, πρώτον, να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή δεν ζητεί νομίμως την επιστροφή των επιχορηγήσεων που καταβλήθηκαν στην ενάγουσα κατ' εφαρμογήν των συμφωνιών υπ' αριθ. 215754 «Ανοικτή αρχιτεκτονική για προσβάσιμες υπηρεσίες, ολοκλήρωση και τυποποίηση» και υπ' αριθ. 215952 «Μια σύνθετη πολυπαραγοντική μέθοδος για τη συνεχή και αποτελεσματική αξιολόγηση και παρακολούθηση της κινητικής ικανότητας στην ασθένεια του Parkinson και σε άλλες νευροεκφυλιστικές ασθένειες», οι οποίες συνήφθησαν στο πλαίσιο του εβδομού προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013), και, δεύτερον, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το υπόλοιπο των επιχορηγήσεων που οφείλονται δυνάμει των εν λόγω συμφωνιών, καθώς και, αφετέρου, ανταγωγή, δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με αίτημα να υποχρεωθεί η ενάγουσα να επιστρέψει τις αχρεωστήτως καταβληθείσες σε αυτήν επιχορηγήσεις στο πλαίσιο των ως άνω συμφωνιών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή της ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας.
- 2) Υποχρεώνει την ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το ποσό των 650 625,37 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στην επιστροφή της οικονομικής συμμετοχής που έλαβε βάσει των συμφωνιών αριθ. 215754 «Ανοικτή αρχιτεκτονική για προσβάσιμες υπηρεσίες, ολοκλήρωση και τυποποίηση» και αριθ. 215952 «Μια σύνθετη πολυπαραγοντική μέθοδος για τη συνεχή και αποτελεσματική αξιολόγηση και παρακολούθηση της κινητικής ικανότητας στην ασθένεια του Parkinson και σε άλλες νευροεκφυλιστικές ασθένειες», οι οποίες συνήφθησαν στο πλαίσιο του εβδομού προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013), προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας από τις 3 Μαΐου 2014, με επιτόκιο 3,75 %.
- 3) Καταδικάζει την ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 10.6.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — ANKO κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-155/14) ⁽¹⁾

[**Ρήτρα διατησίας — Συμφωνίες επιχορηγήσεως που συνήφθησαν στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2002-2006) — Έργα Persona και Terregon — Επιλέξιμες δαπάνες — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Ανταγωγή — Τόκοι υπερημερίας]**

(2016/C 211/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανός, Σ. Παλιού και Α. Σκουλικής, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και P. Arenas, επικουρούμενοι από την Ό. Λύτρα, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αφενός, αγωγή, δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με αίτημα, πρώτον, να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή δεν ζητεί νομίμως την επιστροφή των επιχορηγήσεων που καταβλήθηκαν στην ενάγουσα κατ' εφαρμογήν των συμφωνιών υπ' αριθ. 045459 «Αντιληπτικά πεδία για την προαγωγή της αυτόνομης γήρανσης» και υπ' αριθ. 507749 «Επιπτώσεις της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε εδαφικές κυβερνητικές υπηρεσίες», οι οποίες συνήφθησαν στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiού δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2002-2006), και, δεύτερον, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το υπόλοιπο των επιχορηγήσεων που οφείλονται δυνάμει της πρώτης από τις ως άνω συμφωνίες, καθώς και, αφετέρου, ανταγωγή, δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με αίτημα να υποχρεωθεί η ενάγουσα να επιστρέψει τις αχρεωστήτως καταβληθείσες σε αυτήν επιχορηγήσεις στο πλαίσιο των ως άνω συμφωνιών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή της ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας.
- 2) Υποχρεώνει την ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το ποσό των 606 570,61 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στην επιστροφή της οικονομικής συμμετοχής που έλαβε βάσει των συμφωνιών αριθ. 045459 «Αντιληπτικά πεδία για την προαγωγή της αυτόνομης γήρανσης» και αριθ. 507749 «Επιπτώσεις της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε εδαφικές κυβερνητικές υπηρεσίες», οι οποίες συνήφθησαν στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiού δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2002-2006), προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας από τις 3 Μαΐου 2014, με επιτόκιο 3,75 %.
- 3) Καταδικάζει την ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 175 της 10.6.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Zehnder Group International κατά EUIPO — Stiebel Eltron (comfotherm)

(Υπόθεση T-267/14) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *comfotherm* — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα *KOMFOTHERM* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων — Ενδιαφερόμενο κοινό — Αμφίδρομη σχέση των κριτηρίων]

(2016/C 211/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zehnder Group International AG (Gränichen, Ελβετία) (εκπρόσωπος: J. Krenzel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Pohlmann, στη συνέχεια S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG (Holzminden, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Eberhardt, H. Förster και Y. Holderied, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Φεβρουαρίου 2014 (υπόθεση R 1318/2013-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Stiebel Eltron GmbH & Co. KG και Zehnder Group International AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Zehnder Group International AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 194 της 24.6.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — Österreichische Post κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-463/14) (¹)

(«Οδηγία 2004/17/ΕΚ — Διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Εκτελεστική απόφαση που εξαιρεί ορισμένες υπηρεσίες του τομέα των ταχυδρομείων στην Αυστρία από την εφαρμογή της οδηγίας 2004/17 — Άρθρο 30 της οδηγίας 2004/17 — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»)

(2016/C 211/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Österreichische Post AG (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: H. Schatzmann, J. Bleckmann και M. Oder, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Tokár και C. Vollrath)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της εκτελεστικής απόφασης 2014/184/ΕΕ της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με την εξαίρεση ορισμένων υπηρεσιών του τομέα των ταχυδρομείων στην Αυστρία από την εφαρμογή της οδηγίας 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 101, σ. 4), στο μέτρο που η εν λόγω οδηγία πρέπει να εφαρμόζεται στη σύναψη συμβάσεων που αφορούν ορισμένες ταχυδρομικές υπηρεσίες στην Αυστρία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2014/184/ΕΕ της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με την εξαίρεση ορισμένων υπηρεσιών του τομέα των ταχυδρομείων στην Αυστρία από την εφαρμογή της οδηγίας 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, στο μέτρο που ορίζει ότι η εν λόγω οδηγία πρέπει να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται στην αγορά των ταχυδρομικών υπηρεσιών για επιστολές με ονομαστικό παραλήπτη μεταξύ επιχειρήσεων και μεταξύ επιχειρήσεων και ιδιωτών σε διεθνές επίπεδο στην Αυστρία.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Österreichische Post AG φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα οκτώ δέκατα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή
- 4) Η Επιτροπή φέρει τα δύο δέκατα των δικαστικών εξόδων της.

(¹) ΕΕ C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Fon Wireless κατά EUIPO — Henniger (Neofon)

(Υπόθεση T-777/14) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Neofon — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα FON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 211/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fon Wireless Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J.-B. Devaureix και L. Montoya Terán, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Andreas Henniger (Starnberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. von Groll-Schacht, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 2519/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Fon Wireless Ltd και Andreas Henniger.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 15ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 2519/2013-4).
- 2) Το EUIPO φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε Fon Wireless Ltd.
- 3) Ο Andreas Henniger φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 26 της 26.1.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Gervais Danone κατά EUIPO — Mahou (B'lie)

(Υπόθεση T-803/14) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης B'lie — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BLU DE SAN MIGUEL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 211/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Compagnie Gervais Danone (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Lakits-Josse, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, διάδοχος στα δικαιώματα της *San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA*, και αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: *Mañou, SA* (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Gómez-López, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 30ής Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1382/2013-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της *San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA* και της *Compagnie Gervais Danone*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Compagnie Gervais Danone* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 34 της 2.2.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2016 — *Franmax* κατά EUIPO — *Ehrmann (Dino)*

(Υπόθεση T-21/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Dino* — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει δεινόσαυρο — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 211/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Franmax UAB* (Βίλνιους, Λιθουανία) (εκπρόσωπος: E. Saukalas, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo, επικουρούμενος από τον B. Uriarte Valiente, δικηγόρο)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu* (Oberschöneck, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Gaul, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Οκτωβρίου 2014 (υπόθεση R 2012/2013-5), αφορώσας διαδικασία ανακοπής μεταξύ των *Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu* και *Franmax UAB*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη *Franmax UAB* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 107 της 30.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-52/15) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδισθεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν — Δραστηριότητες έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στον στρατιωτικό τομέα ή σε συναφείς προς αυτόν τομείς — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Αναλογικότητα — Κατάχρηση εξουσίας — Αίτημα ανορθώσεως ζημίας)

(2016/C 211/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Sharif University of Technology (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: M. Happold, barrister)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: V. Piessevaux και M. Bishop)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2014/776/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 325, σ. 19), καθόσον ενέγραψε το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), και αίτημα ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1202/2014 του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 325, σ. 3), καθόσον ενέγραψε το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), και, αφετέρου, αίτημα ανορθώσεως ζημίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Το Sharif University of Technology θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 138 της 27.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — Jäätiekon SM-liiga κατά EUIPO (Liiga)

(Υπόθεση T-54/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Liiga — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 211/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Jäätiekon SM-liiga Oy (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωπος: L. Laaksonen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: A. Schifko και E. Śliwińska)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Δεκεμβρίου 2014 (υπόθεση R 576/2014-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου Liiga ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Jääkiekon SM-liiga Oy στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 107 της 30.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2016 — Niagara Bottling κατά EUIPO (NIAGARA)

(Υπόθεση T-89/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα NIAGARA — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 211/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Niagara Bottling LLC (Οντάριο, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Edenborough, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: A. Jakob, A. Schifko και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Δεκεμβρίου 2014 (υπόθεση R 784/2014-5), σχετικά με τη διεθνή καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του λεκτικού σήματος NIAGARA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Niagara Bottling LLC στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 13.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — L'Oréal κατά EUIPO — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDEÁLIA)

(Υπόθεση T-144/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης VICHY LABORATOIRES V IDEÁLIA — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης IDEALINA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 211/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: L'Oréal (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. Sena Mioludo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: A. Lukošičtė)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Theralab — Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Πορτογαλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Ιανουαρίου 2015 (υπόθεση R 1097/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Theralab — Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos και L'Oréal.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την L'Oréal, SA, στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 171 της 26.5.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2016 — Inclusion Alliance for Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-539/13) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και επιδείξεως (2007-2013) — Έργα MARE, Senior και ECRN — Επιστροφή μέρους της καταβληθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής — Απόφαση που αποτελεί εκτελεστό τίτλο — Χαρακτήρας των προβαλλομένων λόγων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει παντελώς στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2016/C 211/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Inclusion Alliance for Europe GEIE (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: S. Famiani, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Di Paolo και F. Moro, επικουρούμενοι από τον D. Gullo, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4693 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 2013, περί επιστροφής ποσού ύψους 212 411,89 ευρώ, προσαυξημένου με τόκους, το οποίο αντιστοιχεί στα ποσά που καταβλήθηκαν στην προσφεύγουσα-ενάγουσα για την εκτέλεση των έργων MARE, SENIOR και ECRN.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την *Inclusion Alliance for Europe* GEIE στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 15 της 18.1.2014.

**Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Banca Monte dei Paschi di Siena and Banca Widiba κατά
EUIPO — ING-DIBa (WIDIBA)**

(Υπόθεση T-83/16)

(2016/C 211/66)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Σιένα, Ιταλία), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Trevisan και D. Contini, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ING-DIBa AG (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτήσεις: Οι προσφεύγουσες

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «WIDIBA» — Υπ' αριθ. 12 192 308 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Νοεμβρίου 2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 112/2015-2 και R 190/2015-2

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον απέρριψε το αίτημα επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών·

Σε περίπτωση απορρίψεως του πρώτου ως άνω αιτήματος,

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον επικύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών με την οποία απορρίφθηκε η υπ' αριθ. 12 192 308 αίτηση καταχώρισεως για συγκεκριμένα προϊόντα και υπηρεσίες, και να κρίνει την υπ' αριθ. 12 192 308 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως επιλέξιμη προς καταχώριση για τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO για να λάβει αυτό τα απαραίτητα μέτρα·

Εν πάση περιπτώσει,

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δέχθηκε την έφεση της ING-DiBa στην υπόθεση των πιστωτικών καρτών, και να κρίνει δεκτή προς καταχώριση την υπ' αριθ. 12 192 308 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ως άνω προϊόντα ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO για να λάβει αυτό τα απαραίτητα μέτρα·

Εν πάση περιπτώσει,

- να καταδικάσει το EUIPO να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα υποβλήθηκαν η Banca Monte dei Paschi di Siena SpA και η Wise Dialog Bank SpA στην παρούσα διαδικασία καθώς και στη διαδικασία ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 81, παράγραφος 1, και 60 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Banca Monte dei Paschi di Siena και Banca Widiba κατά EUIPO — ING-DiBa (widiba)

(Υπόθεση T-84/16)

(2016/C 211/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Σιένα, Ιταλία), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Trevisan και D. Contini, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ING-DiBa AG (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσες: Οι προσφεύγουσες

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «widiba» — Υπ' αριθ. 12 192 415 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Νοεμβρίου 2015 στις συνεδिकाσθείσες υποθέσεις R 113/2015-2 και R 174/2015-2

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον απέρριψε το αίτημα επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών·

Σε περίπτωση απορρίψεως του πρώτου ως άνω αιτήματος,

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον επικύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών με την οποία απορρίφθηκε η υπ' αριθ. 12 192 415 αίτηση καταχώρισεως για συγκεκριμένα προϊόντα και υπηρεσίες, και να κρίνει την υπ' αριθ. 12 192 415 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως επιλέξιμη προς καταχώριση για τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO για να λάβει αυτό τα απαραίτητα μέτρα·

Εν πάση περιπτώσει,

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δέχθηκε την έφεση της ING-DiBa στην υπόθεση των πιστωτικών καρτών, και να κρίνει δεκτή προς καταχώριση την υπ' αριθ. 12 192 15 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ως άνω προϊόντα ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO για να λάβει αυτό τα απαραίτητα μέτρα.

Εν πάση περιπτώσει,

- να καταδικάσει το EUIPO να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα υποβλήθηκαν η Banca Monte dei Paschi di Siena SpA και η Wise Dialog Bank SpA στην παρούσα διαδικασία καθώς και στη διαδικασία ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 81, παράγραφος 1, και 60 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2016 — Sandvik Intellectual Property κατά EUIPO — Unipapel (ADVEON)

(Υπόθεση T-115/16)

(2016/C 211/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sandvik Intellectual Property AB (Sandviken, Σουηδία) (εκπρόσωπος: S. Maaßen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Unipapel Industria, Comercio y Servicios, SL (Μαδρίτη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση, με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της λέξης «ADVEON» αναγραφόμενης με κανονικούς χαρακτήρες — Υπ' αριθ. 1 164 374 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Ιανουαρίου 2016 στην υπόθεση R 738/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση έτσι ώστε να απορριφθεί η ανακοπή και να γίνει δεκτό προς καταχώριση στην Ευρωπαϊκή Ένωση το διεθνώς καταχωρισμένο σήμα υπ' αριθ. IR 1164374·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας, ή

- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα·
- να ανασταλεί η διαδικασία έως ότου το Δικαστήριο εκδώσει απόφαση επί της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία) στις 7 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση Länsförsäkringar AB κατά A/S Matek (υπόθεση C-654/15).

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2016 — Dröge κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-142/16)

(2016/C 211/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Katharina Dröge (Βερολίνο, Γερμανία), Britta Haßelmann (Βερολίνο) και Anton Hofreiter (Βερολίνο) (εκπρόσωπος: Professor W. Cremer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει ή να κηρύξει αντίθετη στο δίκαιο της Ένωσης την προφορική και μη δημοσιευθείσα δήλωση βουλήσεως της καθής σχετικά με τη σύναψη Συνθήκης δεσμευτικής για τους συμβαλλομένους, ήτοι την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ως προς τους τρόπους προσβάσεως στα έγγραφα της διαπραγματεύσεως με αντικείμενο τη Διατλαντική Εταιρική Σχέση Εμπορίου και Επενδύσεων (τα λεγόμενα έγγραφα ΤΤΙΡ), κατά το μέτρο που απαγορεύεται αυστηρά στους βουλευτές των κοινοβουλίων των κρατών μελών να συνοδεύονται από συνεργάτες τους (οι οποίοι έχουν περάσει ελέγχους ασφαλείας), περιλαμβανομένων των συνεργατών της πολιτικής ομάδας τους, κατά την εξέταση εγγράφων στα ειδικά για την ΤΤΙΡ αναγνωστήρια (για το καθεστώς προσβάσεως βλ. παράρτημα ΙΙΙ του εγγράφου αριθ. 14029/15 του Συμβουλίου),
- να ακυρώσει την προηγούμενη αδημοσίευτη (προφορική) απόφαση της καθής σχετικά με την κατάθεση της προαναφερθείσας δηλώσεως βουλήσεως περί εγκρίσεως της Συνθήκης (στο εξής: απόφαση περί εγκρίσεως), κατά το μέτρο που, κατά την απόφαση αυτή, απαγορεύεται αυστηρά στους βουλευτές των κοινοβουλίων των κρατών μελών να συνοδεύονται από συνεργάτες τους (οι οποίοι έχουν περάσει ελέγχους ασφαλείας), περιλαμβανομένων των συνεργατών της πολιτικής ομάδας τους, κατά την εξέταση εγγράφων στα ειδικά για την ΤΤΙΡ αναγνωστήρια,
- να ακυρώσει την (προφορική) απόφαση της καθής σχετικά με τη σύναψη της Συνθήκης ή τη σύναψη μη δεσμευτικής πολιτικής συμφωνίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, όσον αφορά το καθεστώς προσβάσεως ΤΤΙΡ, με την οποία το καθεστώς αυτό ορίζεται ως αναγκαστικό κατά το δίκαιο της Ένωσης, κατά το μέτρο που, κατά την απόφαση αυτή, απαγορεύεται αυστηρά στους βουλευτές των κοινοβουλίων των κρατών μελών να συνοδεύονται από συνεργάτες τους (οι οποίοι έχουν περάσει ελέγχους ασφαλείας), περιλαμβανομένων των συνεργατών της πολιτικής ομάδας τους, κατά την εξέταση εγγράφων στα ειδικά για την ΤΤΙΡ αναγνωστήρια,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 3, εδάφιο 2, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, εδάφιο 2, ΣΕΕ.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 10, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ αποτελεί το θεμέλιο δεσμευτικής για την Ένωση και τα θεσμικά όργανά της επιταγής να λαμβάνουν αποφάσεις κατά τρόπο όσο το δυνατόν πιο διαφανή. Η εν λόγω επιταγή, η οποία ενισχύεται από το άρθρο 1, παράγραφος 2, ΣΕΕ και αποσκοπεί στην επίτευξη της κατά το δυνατόν περισσότερης διαφάνειας στη δράση της Ένωσης, θα αναιρούνταν εάν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, μπορούσε να προβληθεί έναντι αυτής δικαιολογητικός λόγος υπό μορφή θεμιτού σκοπού του δικαίου της Ένωσης και ο περιορισμός κρινόταν πρόσφορος, αναγκαίος και εύλογος για την επίτευξη του σκοπού αυτού. Όσον αφορά την αφαίρεση από τους βουλευτές των εθνικών κοινοβουλίων της δυνατότητας να συνοδεύονται από συνεργάτες της πολιτικής ομάδας τους οι οποίοι έχουν περάσει τους ελέγχους ασφαλείας κατά την πρόσβαση στα έγγραφα ΤΤΙΡ, τέτοιοι λόγοι δεν υφίστανται.

Επίσης, δεν υφίστανται δικαιολογητικοί λόγοι για τη μη παροχή στους πολίτες της Ένωσης δυνατότητας προσβάσεως στα έγγραφα ΤΤΙΡ εντός των ειδικών αναγνωστηρίων.

Συντρέχει, επιπλέον, παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, διότι η εντολή διαπραγματεύσεως της ΤΤΙΡ που δόθηκε στην καθής εκτείνεται σε ζητήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 2, ΣΕΕ, για τους λόγους που προβάλλονται στο πλαίσιο του πρώτου λόγου.

Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2016 — Spliethoff's Bevrachtingskantoor κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-149/16)

(2016/C 211/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: P. Glazener, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής C(2015) 5274 της 31ης Ιουλίου 2015 με την οποία καταρτίστηκε ο κατάλογος των προτάσεων που επελέγησαν για να τύχουν χρηματοδοτικής στήριξης από την Ένωση σχετικά με τον μηχανισμό «Συνδέοντας την Ευρώπη» — Μεταφορικός τομέας, κατόπιν της προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων που διατυπώθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2014 βάσει του Πολυετούς Προγράμματος Εργασίας·
- να διατάξει την Επιτροπή να εκδώσει, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, νέα απόφαση σχετικά με την πρόταση της προσφεύγουσας, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

— Η εκτίμηση της προτάσεως της προσφεύγουσας είναι εσφαλμένη όσον αφορά τα κριτήρια αναθέσεως που συνίστανται στην καταλληλότητα, στον αντίκτυπο και στην ποιότητα. Με σωστή αξιολόγηση βάσει των εν λόγω κριτηρίων αναθέσεως, η πρόταση θα έπρεπε να επιλεγεί για συγχρηματοδότηση από την ΕΕ.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως

— Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισεως στην προσβαλλόμενη απόφαση επειδή δεν επέλεξε την πρόταση της προσφεύγουσας, ενώ επέλεξε άλλες παρόμοιες προτάσεις σχετικές με τις τεχνολογίες μειώσεως των εκπομπών.

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2016 — Ecolab USA κατά EUIPO (ECOLAB)

(Υπόθεση T-150/16)

(2016/C 211/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: V. Töbelmann και C. Menebröcker, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του σήματος «ECOLAB» — Υπ' αριθ. 1 180 255 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Ιανουαρίου 2016 στην υπόθεση R 644/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και 7, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
  - Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της ασφάλειας δικαίου·
  - Παράβαση του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
-

Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2016 — Megasol Energie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-152/16)

(2016/C 211/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Megasol Energie AG (Deitingen, Ελβετία) (εκπρόσωπος: T. Wegner, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τους εκτελεστικούς κανονισμούς (ΕΕ) 2016/185 και 2016/184 της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2016·
- επικουρικός, να ακυρώσει τους εκτελεστικούς κανονισμούς (ΕΕ) 2016/185 και 2016/184 της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2016, κατά το μέτρο που με τους εν λόγω κανονισμούς επιβάλλεται στις ηλιακές συστοιχίες που εξάγονται από την προσφεύγουσα στην Ένωση δασμός αντνιτάμπινγκ και αντισταθμιστικός δασμός, καθόσον οι ηλιακές συστοιχίες περιέχουν αρχικώς αποσταλείσες από την Ταϊβάν ηλιακές κυψέλες εταιριών απαλλασσόμενων από τα μέτρα·
- επικουρικός, να ακυρώσει τους εκτελεστικούς κανονισμούς (ΕΕ) 2016/185 και 2016/184 της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2016, κατά το μέτρο που με τους εν λόγω κανονισμούς επιβάλλεται στις ηλιακές συστοιχίες που εξάγονται από την προσφεύγουσα στην Ένωση δασμός αντνιτάμπινγκ και αντισταθμιστικός δασμός, καθόσον οι ηλιακές συστοιχίες περιέχουν αρχικώς αποσταλείσες από την Ταϊβάν ηλιακές κυψέλες διαφόρων εταιριών·
- όλως επικουρικός, να ακυρώσει τους εκτελεστικούς κανονισμούς (ΕΕ) 2016/185 και 2016/184 της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2016, καθόσον θίγουν την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Μη πραγματοποίηση έρευνας για τις εξαγωγές από την Ελβετία

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι επέκταση δασμών αντνιτάμπινγκ επιτρέπεται μόνο στην περίπτωση που συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ. Τούτο συνεπάγεται ιδίως έναρξη και αποτελεσματική διενέργεια έρευνας περί καταστρατηγήσεως σε ό,τι αφορά τις επίμαχες εξαγωγές.

Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα εξάγει ηλιακές συστοιχίες από την Ελβετία στην Ένωση, πλην όμως, παρά το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ, δεν έχει κινηθεί έρευνα σχετικά με την Ελβετία, δεν μπορούν να επιβληθούν μέτρα εις βάρος των ηλιακών συστοιχιών της προσφεύγουσας.

2. Δεύτερος λόγος: Σφάλμα κατά την εξέταση των πραγματικών περιστατικών σε ό,τι αφορά την Ταϊβάν

Η Επιτροπή υπέπεσε, κατά παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ, σε σφάλμα κατά την εξέταση των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ Κίνας και Ταϊβάν. Ιδίως οι καταγραφείσες τιμές των εμπορικών στατιστικών δεδομένων εμφανίζουν λογικές ασυνέπειες. Από τις τιμές αυτές δεν μπορεί να συναχθεί ότι έλαβε χώρα μεταφόρτωση μέσω της Ταϊβάν. Δεν υφίσταται ούτε κάποια σαφής μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών όσον αφορά την Ταϊβάν, δεδομένου ότι η αύξηση των εξαγωγών από την Ταϊβάν ήταν περιορισμένη.

3. Τρίτος λόγος: Παράλειψη εξέτασεως των πραγματικών περιστατικών σε ό,τι αφορά την Ελβετία

Δεν χωρεί επέκταση του δασμού στις ηλιακές συστοιχίες που εξάγει η προσφεύγουσα, για τον απλό λόγο ότι, όσον αφορά τις εμπορικές σχέσεις μεταξύ Κίνας και Ελβετίας, δεν διαπιστώθηκαν μεταβολές των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ.

4. Τέταρτος λόγος: Μη αδικαιολόγητες μεταβολές των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών

Ακόμη και αν υπήρχε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών όσον αφορά την Ταϊβάν και την Ελβετία, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει, η Επιτροπή πάντως δεν διαπίστωσε ότι η μεταβολή αυτή ήταν αδικαιολόγητη.

5. Πέμπτος λόγος: Πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων κανονισμών καθόσον δεν υφίστατο για την προσφεύγουσα η δυνατότητα να απαλλαγεί εκδίδοντας τιμολόγιο ανάληψης υποχρέωσης

Ενώ οι επιχειρήσεις της Ένωσης δύνανται να εισαγάγουν προϊόντα που απαλλάσσονται από τα μέτρα εκδίδοντας τιμολόγιο ανάληψης υποχρέωσης, η προσφεύγουσα δεν έχει τέτοια δυνατότητα. Ειδικότερα, το γράμμα της δήλωσης ανάληψης υποχρέωσης δεν είναι προσαρμοσμένο στις επιχειρήσεις από τρίτες χώρες, οι οποίες χρησιμοποιούν συστοιχίες από τη Μαλαισία ή την Ταϊβάν.

6. Έκτος λόγος: Πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων κανονισμών λόγω προσβολής θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ένωσης και παραβάσεως της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας (στο εξής: Συμφωνία ΕΟΚ — Ελβετικής Συνομοσπονδίας)

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέλος παράβαση της επαγγελματικής και επιχειρηματικής ελευθερίας (άρθρα 15, 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης), της εγγυήσεως της ιδιοκτησίας (άρθρο 17 του Χάρτη) και της αρχής της ισότητας (άρθρο 20 του Χάρτη), διότι περιέρχεται σε μειονεκτική θέση ιδίως έναντι επιχειρήσεων της Ένωσης. Η Συμφωνία ΕΟΚ — Ελβετικής Συνομοσπονδίας απαγορεύει τις διακρίσεις εις βάρος των επιχειρήσεων των συμβαλλομένων κρατών.

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2016 — CFA Institute κατά EUIPO — Bloss and Others (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)

(Υπόθεση T-155/16)

(2016/C 211/73)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: S. Rohlfing και G. Engels, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Michael Bloss (Nürtingen, Γερμανία), Dietmar Ernst (Nürtingen), Joachim Häcker (Nürtingen)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούντες: Οι αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE» — Υπ' αριθ. 9 569 765 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Ιανουαρίου 2016 στην υπόθεση R 454/2015-2

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να δεχθεί την ανακοπή που άσκησε το προσφεύγον κατά της υπ' αριθ. 9 569 765 αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος των αντιδίκων·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, ή
- εάν οι αντίδικοι συμμετάσχουν στη διαδικασία ως παρεμβαίνοντες, να τους καταδικάσει στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το προσφεύγον στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO καθώς και στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2016 — CFA Institute κατά EUIPO — Ernst και Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)

(Υπόθεση T-156/16)

(2016/C 211/74)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: S. Rohlfing και G. Engels, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dietmar Ernst (Nürtingen, Γερμανία), Joachim Häcker (Nürtingen)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούντες: Οι αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM» — Υπ' αριθ. 9 569 658 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Ιανουαρίου 2016 στην υπόθεση R 9/2015-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να δεχθεί την ανακοπή που άσκησε το προσφεύγον κατά της υπ' αριθ. 9 569 658 αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος των αντιδίκων·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, ή

- εάν οι αντίδικοι συμμετάσχουν στη διαδικασία ως παρεμβαίνοντες, να τους καταδικάσει στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το προσφεύγον στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO καθώς και στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2016 — Metronia κατά EUIPO — Zitro IP (TRIPLE O NADA)

(Υπόθεση T-159/16)

(2016/C 211/75)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Metronia, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Vela Ballesteros, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Zitro IP Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «TRIPLE O NADA» — Υπ' αριθ. 11 603 529 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 2605/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών της 15ης Φεβρουαρίου 2016, και να καταχωρίσει το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- να καταδικάσει την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2016 — Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-172/16)

(2016/C 211/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni SRL (Κατάνια, Ιταλία) (εκπρόσωπος: E. Castorina, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2016/195 της Επιτροπής, C(2015) 5549 τελικό της 14ης Αυγούστου 2015, δημοσιευθείσα στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 18ης Φεβρουαρίου 2016, κατά το μέρος που προβλέπει ότι (άρθρο 4, παράγραφος 5) «η Ιταλία ακυρώνει επίσης όλες τις πληρωμές που εκκρεμούν βάσει όλων των καθεστώτων ενισχύσεων του άρθρου 1, με ισχύ από την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης» καθώς και καθόσον στερεί από την προσφεύγουσα τη δυνατότητα να της επιστραφούν τα ποσά που κατέβαλε στην Agenzia delle Entrate dello Stato italiano που υπερβαίνουν το 10 % της φορολογικής της καταστάσεως (έτη 1990-1992), κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 17, του νόμου 289/2002· τούτο δε, συνιστά δικαίωμα επί του οποίου στηρίζονται τα δικαστήρια στην ιταλική έννομη τάξη.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο.

- Υποστηρίζει συναφώς ότι, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπιστώνει, όπως στην προσβαλλόμενη απόφαση, την αντικειμενική αδυναμία ανακτήσεως των κρατικών ενισχύσεων που κρίνονται παράνομες (σε αντίθεση με τις άλλες επιχειρήσεις οι οποίες κατέβαλαν μόνον το 10 % των οφειλόμενων ποσών), είναι γεγονός ότι, από νομικής απόψεως, δεν μπορεί βεβαίως να αμφισβητηθεί — βάσει των προαναφερθεισών αρχών — το δικαίωμα της προσφεύγουσας στην επιστροφή των επιπλέον καταβληθέντων ποσών σε σχέση με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του νόμου αριθ. 289/2002· σε αντίθετη περίπτωση, εισάγεται απαράδεκτη και σοβαρή διαφορετική μεταχείριση μεταξύ της προσφεύγουσας και των επιχειρήσεων της επαρχίας Κατάνια τις οποίες η προσβαλλόμενη απόφαση εξείρεσε από οποιαδήποτε πληρωμή έως το 90 % του ποσού του μη καταβληθέντος φόρου.

Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής πράγματι συνεπάγεται τη χορήγηση αδικαιολόγητου ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος σε όλες τις άλλες επιχειρήσεις, εις βάρος της προσφεύγουσας όσον αφορά τις ζημίες που υπέστη κατόπιν της φυσικής καταστροφής που επισυνέβη περισσότερο από δέκα έτη πριν από την έκδοση της αποφάσεως της 14ης Αυγούστου 2015. Σύμφωνα με το ιταλικό δίκαιο, οι επιχειρήσεις δεν υποχρεούνται να διατηρούν τα διοικητικά και λογιστικά έγγραφα τους για διάστημα μεγαλύτερο της δεκαετίας. Επομένως, το Centro Morgagni δεν είναι πλέον σε θέση να αποδείξει παραδεκτώς για τις ανάγκες του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, ότι υπέστη ζημίες κατά κατάφωρη παραβίαση των αρχών της ισότητας, των δικαιωμάτων άμυνας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης (άρθρο 20 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρα 2, 6, 9 και 21 ΣΕΕ) και στρέβλωση του ανταγωνισμού υπό ισότιμους όρους μεταξύ των επιχειρηματιών.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2016 — Wessel-Werk κατά EUIPO — Wolf PVG (Ακροφύσια αναρρόφησης για ηλεκτρικές σκούπες)

(Υπόθεση T-174/16)

(2016/C 211/77)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Becker, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 725932-0004 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα (Ακροφύσια αναρρόφησης για ηλεκτρικές σκούπες)

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 1652/2014-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει τους αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 62 του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2016 — Wessel-Werk κατά EUIPO — Wolf PVG (Ακροφύσια αναρρόφησης για ηλεκτρικές σκούπες)

(Υπόθεση T-175/16)

(2016/C 211/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Becker, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 725932-0008 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα (Ακροφύσια αναρρόφησης για ηλεκτρικές σκούπες)

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 1725/2014-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει τους αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 62 του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή της 22ας Απριλίου 2016 — Μεμα κατά OCVV [Braeburn 78 (11078)]

(Υπόθεση T-177/16)

(2016/C 211/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Memm GmbH I.G. (Terlan, Ιταλία) (εκπρόσωποι: B. Breitingger και S. Kirschstein-Freund, δικηγόροι)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (OCVV)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του OCVV

Φυτική ποικιλία για την οποία ζητήθηκε η χορήγηση δικαιώματος: Braeburn 78 (11078) — Υπ' αριθ. 2009/0954 αίτηση χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τμήματος προσφυγών του OCVV της 12ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση A001/2015.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών προς έκδοση νέας απόφασης, υπό τον όρο να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να υποχρεωθεί το OCVV να προβεί σε περαιτέρω εξέταση κατά το άρθρο 57, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94·
- επικουρικώς να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του OCVV της 12ης Φεβρουαρίου 2016 (υπόθεση A 001/2015)·
- επικουρικώς, σε περίπτωση που δεν γίνουν δεκτά τα υπ' αριθ. 1 και 2 αιτήματα, να αναστείλει την απόφαση επί της προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 69, στοιχείο δ', του από 1ης Ιουλίου 2015 ισχύοντος Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου (Κανονισμός Διαδικασίας), εφόσπου εκδοθεί οριστική απόφαση, βάσει του άρθρου 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 2100/94, για την έκπτωση από το κοινοτικό δικαίωμα επί της ποικιλίας αναφοράς «Royal Braeburn» (υπ' αριθ. 1998/1082 αίτηση-υπ' αριθ. 11960 ποικιλία). Το τελευταίο αποτελεί προκριματικό ζήτημα καθότι, αναλόγως του αποτελέσματος, θα εκλείψει η ποικιλία αναφοράς ή θα αποδειχθεί ότι το Angers-Beaucouzé ήταν και είναι ακατάλληλο ως τόπος εξετάσεως (βλ. παράγραφο 12) και ότι, επομένως, χρειαζόταν ή όχι συμπληρωματική εξέταση·
- να καταδικάσει το OCVV στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Κατάχρηση εξουσίας — Παράβαση του άρθρου 57, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94·
- Παράβαση κανόνα δικαίου που εφαρμόζεται κατά την εκτέλεση του κανονισμού 2100/94·
- Παράβαση του σημείου 57 του πρωτοκόλλου του OCVV για τις ποικιλίες μήλων·

- Παράβαση του κεφαλαίου IV του πρωτοκόλλου του ΟCVV για τις ποικιλίες μήλων·
- Παράβαση του άρθρου 75, εδάφιο 2, του κανονισμού 2100/94 — δικαίωμα ακροάσεως·
- Παράβαση του άρθρου 75, εδάφιο 1, του κανονισμού 2100/94 — ατελής αιτιολογία.

Προσφυγή της 22ας Απριλίου 2016 — Policolor κατά EUIPO — CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)

(Υπόθεση T-178/16)

(2016/C 211/80)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Policolor SA (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: M. Comanescu, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Policolor» — Υπ' αριθ. 10 277 176 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιανουαρίου 2016 στην υπόθεση R 346/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- συνεπακόλουθα, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών του EUIPO της 16ης Δεκεμβρίου 2014 επί της ανακοπής αριθ. B 1 991 457·
- να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε η παρεμβαίνουσα κατά της καταχώρισης του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 10 277 176·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009
- Παράβαση του άρθρου 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 2015/2424.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Μαρτίου 2016 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-141/15)

(2016/C 211/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: J.-N. Louis και N. de Montigny, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία απερρίφθη το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος περί επιστροφής των ποσών που παρακρατήθηκαν από τον μισθό του δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 13ης Μαρτίου 2015, με την οποία απερρίφθη το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος περί επιστροφής των ποσών τα οποία παρακρατήθηκαν από τον μισθό του κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006·
- Να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα τα ως άνω παρακρατηθέντα ποσά, πλέον τόκων, υπολογιζομένων βάσει του προβλεπομένου στο άρθρο 12 του παραρτήματος XII του ΚΥΚ επιτοκίου·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 26ης Απριλίου 2016 — Claus κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-101/12) ⁽¹⁾

(2016/C 211/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 147 της 25.5.2013, σ. 36.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL